

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ

Fakulta výtvarných umění

Dramatická osobní zpověď Umělkyně/Kurátorky

Občas se cejtim, že o mně točíš film

Teoretická diplomová práce

OLIVOVÁ KATEŘINA

Ateliér tělového designu

Vedoucí práce: Mgr. Lenka Sýkorová

Brno 2012

Děkuji všem, s kterými jsem měla možnost sdílet názory, vědomosti, schopnosti, emoce a čas při vzniku své diplomové práce. Šlo o dvouletý intenzivní proces, na němž se podílel větší či menší měrou každý, s kým jsem se za tu dobu potkala, a protože není v ničíh silách všechny tyto lidi vyjmenovat, chtěla bych poděkovat všem. Všem - své rodině, svým přátelům, svým nepřátelům, lidem co prošli ve správnou chvíli kolem, pánům popelářům a všem gay průvodčím.

Jmenovitě chci poděkovat těm, kteří mi věnovali speciální péči a lásku v posledních týdnech, kdy se tvorba mé diplomové práce stala intenzivnější (řazeno abecedně): Kaliopi Chamonikola, Karolína Kohoutková, Jana Preková, Alois Stratil, Václav Stratil, Milan Šimánek, Barbora Trnková. Především bych ovšem chtěla poděkovat vedoucí své diplomové práce Mgr. Lence Sýkorové.

*Potvrzení vedoucího práce o převzetí elektronické dokumentace diplomové práce
K této diplomové práci byla předložena kompletní digitální dokumentace
ve formátech pdf. a doc.*

Potvrzuji její převzetí Mgr. Lenka Sýkorová

v Praze dne 18.1. 2012

*Prohlašuji, že jsem celou diplomovou práci včetně příloh vypracovala samostatně a
uvedla jsem všechny použité podklady a literaturu.*

V Brně dne 20. 1. 2012

Kateřina Olivová

Obsah:

Anotace	5
Úvod / zahrajeme si na stopovanou!	6
1. Stopa první – Ani nevím, jestli vůbec věřím na kurátora....	7 - 10
2. Stopa druhá – Oboupoleň	11
2.1 Kafe do vany.....	11 - 13
3. Stopa třetí – Já kurátor/ka.....	14
3.1 shit – Hovno je nepočítatelné.....	14 – 15
3.2 Ve středu jsem se u tance, u diska rozbrečela.....	16 - 21
4. Stopa čtvrtá – Moje Kurátorka.....	22 - 25
5. Stopa pátá – Jsou to moje fakta!.....	26 - 27
6. Stopa šestá - Meta(t) Umělkyně.....	28 - 30
6.1 Vršek buňky by mě zajímal!.....	30 - 33
Závěr.....	34
Bonusová kapitola – Unavená Un.....	35 - 37
Seznam použité literatury.....	38
Přílohy: Textové přílohy	39 - 52
Obrazové přílohy.....	53 - 61

Anotace diplomové práce

Olivová, K. Dramatická osobní zpověď Umělkyně/Kurátorky. Občas se cejtim, že o mně točíš film. Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně, 61 s. Diplomová práce

Vedoucí práce: Mgr. Sýkorová, L.

Diplomová práce se zabývá tématem sebekurátorství jako uměleckého konceptu. Specifika instituce kurátorky, umělkyně/kurátorky, umělkyně pozorované zevnitř uměleckého světa a aplikované na případ konkrétní umělkyně. Subjektivní procesuální úvaha, kompozice, performanční zpráva z české umělecké scény.

Jak se na tvorbě umělkyně projeví, když aplikuje dosažené znalosti sama na sebe a začne se kurátorovat?

Annotation of Thesis

Olivová, K. A dramatic personal confession of an Artist/Curator. Sometimes I feel like you are making a movie about me. Faculty of Fine Arts of Brno University of Technology, 61 s. Thesis

Thesis Supervisor: Mgr. Sýkorová, L.

This thesis is dedicated to the problem of self-curatorship as an artistic concept. The specific qualities of institution of a curatress, an artist/curatress, an artist observed from the inner perspective of the artistic world and application of the problem in the case of a real artist. A subjective processual reflection, composition, a performance report from the Czech artistic scene.

How is the production of an artist affected by the application of knowledge of self-consciousness and an artist starts to curator herself.

Úvod

Zastřenou optikou přímo z centra emocionálně racionalizuju umění. Můj úhel pohledu vytváří skutečnost. Body Power - zdravá kombinace humoru a romantiky.

Vytvářím svůj osobní mýtus, jsem svá největší obdivovatelka. Tvořím sebe, tvořím living sculpture, tvořím superstar, tvořím ikonu, tvořím bohyni. Pink punk.

To úvodní předstírání mě netěší, pokoušet se na závěr napsat, co jsem to celou dobu dělala a předstírat, že to teprve budu dělat. A jak mi pak ten plán tak pěkně vyjde!

Já vím, že to takhle dělají všichni. Stejně jako moje sebekurátorství, taky se může zdát, že to tak dělají všichni, že to dělá každý z těch egoušů, ale „*ty seš mezi nima jediná, která tančí a říká, že ji něco lochtá, ale seš v tom tanci pevná*“¹. Já své sebekurátorství vytvářím, aktivně ho řeším, píšu o něm!

Tento můj projekt je o hledání přístupu sama k sobě, o sebepoznávání, získávání sebevědomí, sebejistoty, je to úplně základní práce omluvená konceptem.

Jde o autentickou formu performativní komunikace, vytvářím příležitosti, možnosti, situací. Procesuální úvaha, kompozice tvořená systémem bez zákonitostí, stále se opakující, věčné redefinování a rereflektování (jen tohle má smysl!). Potřebuju opakovat stejné mechanismy pořád dokola, abych se z nich dovídala pořád něco nového, zkoušet je aplikovat na různé situace znovu a znovu a znovu a zjišťovat jestli ty výsledky, co z toho vychází, jsou stejné nebo jiné nebo jaké.

Intuitivně odevzdaná Umělkyně (já) se nechá opečovávat Kurátorkou (zase já), co na tom, že nosí stejné kalhotky. Chaoticky klouzáš z jedné role do druhé, a kdo ví, jestli to ještě někdo jiný kromě tebe vidí. Je to živý! Znejist'uješ nejraději i sama sebe. Trapná a patetická opravdu od srdce.

Nahota na prodej.

„Tato práce je o třech postavách, jedné, která se zamýšlí o své roli umělce/kurátora. Druhá, která je Kurátorem. Třetí, která je Umělcem. Všechny tyto postavy jsou Kateřinou Olivovou. Ale kdo si myslí, že celá tato práce je o mě, tak je úplně vedle. Tato práce je o třech pohledech. Všechny tyto tři pohledy jsem já. Ale tato práce není jenom o mě!!!“²

Divočina co se mele jinak, už jen trochu, už míň divoce. Haldy, z kterých se kouří.

---

¹ Citace Jany Prekové z naší společné konzultace

² Citace Milana Šimánka, když komentoval mou anotaci k diplomové práci

1. Stopa prvá - Ani nevím, jestli vůbec věřím na kurátora...

„Co je?“ , ptá se mě Káťa, když smutně bloudím kuchyní a zamyšleně otvírám dveře do špajzu a zas je zavírám a nic si neberu. „Hledám kurátora.“ „Ve špajzu asi nebude, ne?“ „Těžko říct!“

Ani nevím, jestli na něho vůbec věřím... ale na druhou stranu věřím na sebe, na poníky, jednorožce, víly, pegasy, prince, skřítky, na pohádky, na lásku, na radost a na umění. A na umělce, na toho rozhodně věřím taky!

Předpokládejme, že něco jako kurátor existuje! Podle Milánka je to osoba, která v určitý čas zastává roli kurátora³, takže reálný „kurátor“ opravdu jako člověk neexistuje, existuje jako instituce. A to (navzdory definici tohoto slova) hodně mlhavá.

Přestože každá výstava, galerie, akce, projekt má svého kurátora, na naší umělecké scéně se rozhodně nevyskytuje mnoho výrazných, silných kurátorských osobností. Reálná situace na naší umělecké scéně je spíš ve stavu, kdy se kurátoři své role „zmocňují nějak tak spontánně...“⁴, což bych viděla jako výhodu pouze pro sebe (mou Umělkyni i mou Kurátorku), protože spontánní přístup mi zní jako ten správnější. Jenže pro svět umění, když si představím výstavy, které vznikají a jsou běžně prezentovány v galeriích, nepůjde o šťastnou situaci poskytující rozvoj témat, přístupů a způsobů myšlení o umění.

V Čechách (a na tom se shodují snad všechny mnou objevené zdroje) je kurátorství stále v plenkách, kromě období komunismu, které vývoji (nejen) tohoto oboru nepřálo, zde ani v současnosti téměř neexistuje diskuse na téma obsahu, funkce a metod kurátorské práce.

Teprve od roku 2007 lze u nás tento obor opravdu studovat – v akademickém roce 2007/2008 byla otevřena kurátorská studia na UJEP. Nevím, jak přesně probíhá studium na této škole, ale v článku Martiny Pachmanové jsem mimo jiné našla výčet toho, co a jak se učí mladí kurátoři v zahraničí:

„Důraz kladou nejen na dobré znalosti dějin a teorie umění a orientaci v soudobých světových uměleckých proudech, které jsou jejich fundamentem, ale také na uměleckou kritiku a organizační dovednosti potřebné pro realizace výstav. Posluchači kurátorských studií docházejí na návštěvy do galerií, muzeí i ateliérů umělců, osvojují si metody vizuální analýzy a principy instalace

³ Podle rozhovoru na ICQ s Milanem Šimánkem, nickname: simi, dne 15.1.2012, cca 2.30-3.30

⁴ Viz výše

uměleckých děl, základy grafického designu a public relations, seznamují se s metodikou uměleckého vzdělávání, učí se psát popisky, katalogové eseje, nástěnné texty („wall texts“), tiskové zprávy, propagační letáky a žádosti o granty, sestavovat rozpočty, jednat se sponzory a řadu dalších věcí. Kurátorská studia se profilují jako komplexní praktický i teoretický obor a příznačné je, že velkou úlohu připisují právě schopnosti kurátora komunikovat s diváky a se širokou veřejností.,⁵

Tento komplexní výčet myslím poskytuje náhled, čeho všeho se prakticky práce kurátora týká, výsledkem těchto činností je tedy kurátor jako instituce.

Jinou roli, funkci, pole působnosti bude mít kurátor velké státní instituce, menší galerie, soukromé galerie, komerční, nezávislé, „alternativní“ (mám osobní nechuť k tomuhle slovu – myslím tím nejen nezávislé galerie, ale galerie poněkud podivné – jako třeba náš *Umakart* anebo ještě víc *Galerii Kaluž* v Ostravě), galerie internetové, fiktivní, sci fi galerie, kurátor festivalu, kurátor audiovizuálního pořadu, kurátor uměleckého rádia, kurátor art party apod.

Svou roli také hraje fakt, kdo je samotný kurátor – teoretik, kritik, znalec umění, amatér, milovník umění, umělec, umělcova maminka, kněz nebo třeba pedofil (přestože tady míchám povolání, statusy, osobnostní preference, je myslím směr této úvahy jasný); tedy kým/čím nebo jak je člověk zastávající roli kurátora mimo tuto roli. Pro mě osobně je velký rozdíl, pokud roli kurátora zastává teoretik a umělec, kurátorovi by totiž prvotně mělo jít (a pravděpodobně ve většině případů mu o to opravdu jde) spíš o produkty umění, než o producenty-umělce.

Což, jak naivně uvažuji, je v případě kurátora/umělce či spíše umělce/kurátora (protože práce umělce by pro něj měla být na prvním místě, i když momentálně zastává primárně jinou roli), naopak. Nebo já to tak mám! Pro mě jsou v mé kurátorské praxi důležitější vztahy se samotnými umělci, proces tvorby a všechny ty krásné (i komplikované) nevyřknutelné zkušenosti a skutečnosti, které přípravu výstavy/akce provází.

Kurátorství je kreativní práce, kurátor umění opravdu tvoří – může vytvořit natolik konceptuální projekt, který manipuluje umění tak, že skoro (anebo úplně) tvoří nové umělecké dílo!

Nemůžu nezmínit třeba svůj projekt na připravovanou výstavu, které se účastní umělci vážící stejně jako já – kurátorka; také jsem jednou ze zúčastněných umělkyň (protože rozhodně vážím stejně jako já!).

Odlišným způsobem, jak kurátor tvoří umění, je prezentace něčeho jako "umění".

Umění není přirozená kategorie, s jejíž znalostí bychom se narodili, co to je se pokoušíme celoživotně zjistit (já a vy, kteří čtete tenhle text! ne?!). Co je to umění, tedy lidé vnímají přes média

---

⁵ <http://www.advojka.cz/archiv/2007/39/kdo-je-to-kuratorika>, [citováno 15. ledna 2012] č. 39/07 – kurátorství

(internet, televize, rádio, tisk, časopisy, knihy), z institucí (galerie a jiné výstavní prostory), výchovou (na všech stupních školství, v rodině apod.) atd. Vytvářením tohoto „obrazu umění“ vzniká vlastně reálné umění, často bohužel spíš „umění“; umění jako kategorie, pojem. A tak prodejní galerie a články na aktualne.cz tvoří představu o umění většinového občana a náš (míněno odborné veřejnosti) pojem umění je rozhodně záležitostí menšinovou či spíše okrajovou.

Z této teorie vychází další ze způsobů vnímání kurátora, který ve svém článku navrhuje Pachmanová:

„Jak při našem rozhovoru v New Yorku před sedmi lety výstižně poznamenala americká kurátorka Helaine Posnerová, »jednou z funkcí kurátora je být tlumočnickem. Kurátor má autoritu a moc vybrat umělce, ale má také nesmírnou odpovědnost vybudovat most mezi uměleckým dílem a veřejností, nabídnout lidem možnost porozumět tomu, co jim do té doby bylo cizí. «“⁶

Kurátor vytváří umění tím, že ho tak pojmenovává a připravuje pro diváka. Zní to dost namyšleně, ale obávám se, že to bude pravda; jen si nejsem právě jistá, jestli česká umělecká scéna/české vysoké školství dokáží v současnosti vychovat osoby zodpovědně (!) jednající tímto způsobem.

Spíš to bude - „ahoj, jsem kurátor, dej mi to tuhý masíčko, já ti ho trochu předžvejším a přidám ti k tomu zeleninu a žvejku a zmrzku modrozelenou – protože myslím, že takhle je to nejlepší. Ňamí!“ Jako by divák byl jen retard a kurátor měl jakýsi patent a měl poskytovat komplexní péči od doprovodu na WC a utření prdele až po asistenční službu při zhlédnutí výstavy...

*Kurátor je tedy
malý popularizátor vědy.*

Hodně to vyznívá tak, že Ivan Mečl měl ve svém článku *Mýtus světa umění* pravdu v tom, že umění „nebude o umělcích, nýbrž o kurátorech“⁷. Jednu takovou výstavu o kurátorech jsem už i zažila, šlo o výstavu se stupidním názvem *In Optima Forma* v Galerii Emila Filly, kterou kurátoroval tým studentek a studenta kurátorských studií z UJEP. V tomto případě bylo velmi vtipné, že na plakátech, v médiích i při vernisáži byla zmiňována spíše jména kurátorů, kteří ano, provedli pravděpodobně výběr autorů, napsali text⁸ (mimořádně dost špatný) a vymysleli "koncept", pomáhali instalovat (trochu a někdy a někomu - ale nechci moc pomlouvat, celou dobu instalace jsem nebyla přítomná), uvařili mi kafe a dali nějaké drobné dobroty, ale kvalita výstavy dle mého názoru nebyla výrazně ovlivněna jejich zásahy - pouze výběrem. A rozhodně tedy neodvedli tolik práce, že by měli být poplácáváni po zádech víc než my umělci! Drobným důkazem budiž, že výstava proběhla v květnu 2011 a dosud není na světě připravovaný katalog.

⁶ Viz výše

⁷ Mečl, Ivan *Mýtus světa umění*, časopis Umělec, 2008, roč. 12, č. 1, s 20-25

⁸ Jeho znění je k dispozici v sekci textové přílohy, jako Textová příloha číslo 1

O povaze role kurátora také vypovídá úhel, z kterého se na tuto funkci díváme.

Z pohledu umělce by kurátor měl být schopným, aktivním, pečujícím, důvěryhodným zdrojem pomoci, asistence, peněz, příležitostí, pochval i kritických zhodnocení.

Pro „konzumenta“ umění by měl být oním předžvýkávačem.

Pro jedince z odborné veřejnosti kvalitním informačním zdrojem.

A jak se k tomu stavím já, se dostaneme později!

2. Stopa druhá – Oboupolně

Umělec/kurátor, umělkyně/kurátorka (neplést si s Umělkyně/Kurátorka! o té budeme mluvit později!) je speciální živočišný druh. Vyvinul se přirozeně a samozřejmě z nutnosti a potřeby a pravděpodobně i z touhy.

Automaticky jsem si začala zvedat a pouštět a zvedat a pouštět a zvedat a pouštět prsa; o kolik spadnou. Potřebuju novou podprsenku.

Vždycky je hodnotné a zajímavé, když aktivita a vůle ke změnám přichází zevnitř, odspodu.

Systém uměleckého světa není nastavený tak, aby v něm mohl uspět kdokoliv - je výhodný jen pro určitý způsob myšlení, mluvení, konání. Má stále smysl zpochybňovat jeho instituce, jako ostatně cokoliv. Základem vývoje je stále sledování a rereflektování a redefinování!

Dnešní umělec/kurátor tak možná navazuje na tradici alternativních mimogalerijních prostor pro prezentaci umění z dob socialismu, rozhodně ale vytváří prostor a příležitost, která mu chybí. Současní umělci jsou progresivnější a rychlejší než současní „teoretici umění“. Mají hodně energie a nápadů a schopností, které se v určitý moment rozhodnou nepoužívat jen pro sebe.

V praxi umělci/kurátoři realizují výstavy, zakládají galerie, pořádají festivaly, vedou kluby, podávají granty, organizují přednášky, dělají party... žijí umění a rozhodně je to baví!

Sobecky si vytvářejí užitečné známosti a kontakty, prosazují více či méně nápadně sebe samotné jako umělce, stávají se známějšími a rozšiřují seznamy lidí, kteří jim něco dluží.

Myslím, že to byli sourozenci Hoškovi, kdo v nějakém rozhovoru přiznal, že kurátorování hodně pomohlo jejich umělecké kariéře. Je to tak! Mojí určitě taky! Mluví se o mně, mám hodně kontaktů a mám směnnou hodnotu, když žádám o možnost vystavovat v nějaké galerii...

2.1 Kafe do vany

Dokud jsem studovala Sdružená uměnovědná studia na FF MU, snila jsem o možnosti pořádat výstavy, ale vůbec jsem si nemyslela, že bych to kdy dokázala. Na fildě bylo náročné vůbec se přiblížit na dohled současnému umění! Ať už myšlenkově nebo reálně...

A pak na FaVU jsem najednou zjistila, jak to je – když chceš, tak můžeš! Všechno se nějak udělá,

umělci jsou často mistři improvizace, ať už při instalaci nebo při oblékání nebo vaření. I ten nejnemožnější umělec umí adjustovat své dílo, je to pro něj nutnost. Taky se zdá, že umí snadněji navázat vztah s jiným umělcem, než s teoretikem. Komunikace také může probíhat hladčeji (i když často ne spolehlivěji, ale nechci příliš paušalizovat), už jen proto, že umělci chápou často potřeby a způsob uvažování jiného umělce lépe, vůbec pokud pracují se stejným nebo alespoň podobným médiem jako on (vycházím ze svých osobních zkušeností!).

Poměrně obvyklý přístup umělce/kurátora je také to, že na své roli příliš nelpí, ego si pěstuje v rámci umělecké tvorby a kurátorství je jeho „volnočasovou aktivitou“ (ne že by umělec měl něco jako volný čas, být umělec, to je na celý život!). Takže svou funkci kurátora často nebere smrtelně vážně, netouží do tvorby díla nějak výrazně zasahovat, nechává umělci volné ruce, na druhou stranu mu pravděpodobně nenapíše žádný kurátorský text, odflákne propagaci a na všechny schůzky přijde pozdě. Tímto by bylo učiněno zadost stereotypům.

Je mi velmi sympatické, že umělci/kurátoři klidně přiznají i ty nejbanálnější důvody, proč něco udělali; mnohem odevzdaněji nechají věci plynout, jsou si vědomi důležitosti „náhody“, proces reflektují volně, netrápí se striktní koncepcí, reagují rychleji a snáze přiznávají důraz osobní oblíbenosti, vztahu, zájmu...⁹

Umělci/kurátoři provozují ty nejpodivnější galerie, pořádají ty nejúchylnější akce, dávají svým výstavám vyhýbavé koncepce a názvy, vytváří paralelní kulturní provoz. Jen umělec/kurátor bude mít chuť provozovat galerii v kaluži, ve své peněžence, na hřbitově... jen on zřídí muzeum v mrazáku svojí maminky.¹⁰

Také je specifickým umělců/kurátorů skeptický pohled na samotnou instituci kurátora a její fungování, často tak sami sebe nechtějí nazývat, jako třeba Rafani, kteří tvrdíce, že „*ne každý, kdo zorganizuje výstavu, musí být nutně kurátor*“¹¹, se třeba považují spíše za organizátory. A nejsou jediní, kde který umělec/kurátor sám sebe kurátorem nenazývá nebo pro sebe vymýšlí jiný název¹² své dočasné (možná proto!) profese. Anebo se najednou (jakože) zastydí a nechce být zmíněn na každém plakátě. Což by jako vystavující umělec nedopustil!

Tahle falešná skromnost mě dost otravuje! A vymyšlet nová nezajímavá nicneříkající pojmenování pro stále stejnou práci je podle mě zbytečná ztráta času a energie.

Samozřejmě, že je hlavní problém v tom, že pojem „kurátor“ u nás není nikde jasně definován a umělci jsou ti poslední, kdo by se tím chtěl zabývat (zároveň si jsou moc dobře vědomi, v čem

⁹ vycházím z článků v knize *Médiium kurátor*, kde své názory píší i umělci/kurátoři; **Korecký, David (ed.): Médiium kurátor Role kurátora v současném umění**, Praha: Agite/VŠUP, 2006

¹⁰ Pěkně popořadě, mluvím o: Galerii Kaluž, Galerii V Peněžence, Galerii F43 a Šlapanickém muzeu Jana Slámy, až na poslední jmenovanou je najdete na <http://actiongalleries.info> a Galerii V Peněžence na Facebooku, muzeum už bylo zrušeno

¹¹ **Korecký, David (ed.): Médiium kurátor Role kurátora v současném umění**, Praha: Agite/VŠUP, 2006, s.184

¹² Milan Salák sebe a své kolegy nazýval iniciátory, viz. **Korecký, David (ed.): Médiium kurátor Role kurátora v současném umění**, Praha: Agite/VŠUP, 2006, s. 194

plavou a nechtějí, aby je přitom někdo nachytil – to je ta připosranost, Milánku!¹³); taky mají pravděpodobně strach, aby nechtěně nezměnili povolání a určení, aby jim už ten kurátor nezůstal, aby třeba nebyli lepší kurátoři než umělci!

Když ukážeš, že něco umíš, budeš to pak už muset dělat pořád! Toto je mimochodem (bohužel!) dosud používané krédo některých mužů uvažujících stereotypně o domácích pracech a genderu vůbec.

Kurátorování bere čas na tvorbu, což je jedním z důvodů, proč jsem se rozhodla pro tento sebekurátorský projekt! Věnuji se tak práci, která mě baví a zajímá, pokouším se zúročit své zkušenosti na sobě (a získat tím nějaké nové)!

---

¹³ Reakce na jeden z mnoha rozhovorů po ICQ s Milanem Šimánkem na téma současné umění, tento ze dne 17.1.2012

3. Stopa třetí – Já kurátor/ka

„jeho hlava se dotýká oblaků, navždy zanikne tak jak jeho výkal“¹⁴

Hledám živé umění, umění v procesu, nejvíc autenticky, jak to jde, chci být přítom, chci být uvnitř, chci cejtit na chlupech, jak vzniká, chci, aby mě lechtalo v krku a dralo se mi do prdele, chci ho mít plný oči!

Proto seš sebekurátorka, proto pořád usiluješ o to prezentovat živý prostory, chceš to nehmotný efemérní cosi, chceš situaci a emoci a náladu a nastavení, nechceš opuštěný obrazy na zdech, chceš věci, co se hejbou a vztekaj.

Zajímají mě společně tvořící umělecké páry a umělkyně po porodu. Zajímá mě divnost a disko a láska a násilí.

Z osobních důvodů mě zajímají umělci/kurátoři a existence těch nejpodivnějších a nejkrásnějších galerií!¹⁵

3.1 shit – Hovno je nepočítatelné

Zvedla jsem ze země některé z otázek nakladených kurátorům (i umělcům/kurátorům) při získávání informací do již mnohokrát zmíněné knihy *Médium kurátor* (která bude zmíněna ještě mnohokrát).

Co nejvíce ovlivnilo vaši práci kurátora?

Mou práci kurátorky ovlivňuje vše - jaké se mi zdají sny, co jsem viděla naposledy za film, mé vztahy (s umělci i s jinými lidmi), mé sexuální vztahy (s umělci i s jinými lidmi), zda a kdy a co jsem jedla, zda a kdy a jakou jsem měla kávu, počasí, atmosferický tlak, roční období, má momentální existenciální situace, má momentální hormonální situace...

Jsem to, co dělám, a dělám to, co jsem. Jsem kompletní člověk a jakékoliv hnutí mé mysli může

---

¹⁴ Bible, Jób 20; 20 verš 6 a 7 30.10.

¹⁵ Poměrně obsáhlý výčet těchto galerií, najdete na webu vedoucí mé práce, Lenky Sýkorové <http://actiongalleries.info/>.

být ovlivněno všemi interními i externími vlivy, které na mě působí. Považuji za výhodu, že se tomu nelze vyhnout. Jedině tak může být moje práce zajímavá pro mě a tedy i pro jiné, jediné tak mám chuť ji žít.

Jinak prakticky mě ještě velmi ovlivňují vztahy s umělci, zaujetí v jejich práci, možnost sledovat umění živě, zblízka, ve všech fázích tvorby být přítomná - tohle se nakonec nejvíc projevuje v mé vlastní tvorbě.

Jaká témata ve své práci sledujete?

Potkám umělce, jehož tvorba mi přijde zajímavá, a mám chuť ho vystavit, protože jeho pohled je buď inovativní, nebo netypický, nebo velmi intenzivně zaměřený. A pak věci, co dělám já. Asi mě baví sledovat, jak se se stejnými médii, tématy a problémy vypořádávají jiní.

Performance, akční umění, umění ve veřejném prostoru, práce s institucemi, performance ve spojení s videem, disko, láska, kýč, feminismus, gender, transgender, z jakési (pro mě nepochopitelné) patetické příčiny mě fascinují objekty, instalace - jejich materiálnost.

Dále mě zajímají umělecké páry (hlavně jejich společná práce) a umělkyně po porodu.

V čem (vůči komu) cítíte svoji povinnost, zodpovědnost?

Vůči sobě, umělci, v případě silného nebo osobního vztahu k instituci (tím myslím, když jde u kurátorování v mé galerii) a naposledy k divákovi.

Co by měl kurátor určitě dělat?

Masturbovat i fyzicky.

Čeho by se měl kurátor nejvíce vyvarovat?

Kurátor nesmí pohrdat umělci!

3.2 Ve středu jsem se u tance, u diska rozbřečela

Detailnějším popisem projektů, které jsem kurátorovala, se pokusím přiblížit svou osobnost kurátorky, její preference způsob práce a nastavení. Postupujme chronologicky.

Výstavní prostor v Klubu Leitnerova jsem kurátorovala roky,¹⁶ s láskou a ohledem na jeho specifika. Nešlo tam vystavovat všechno. Musela jsem se zaměřit hlavně na 2D média - tedy malby, kresby, fotografie, grafiky, koláže, maximálně drobné objekty. Snažila jsem se klást důraz na intenzivní vnímání prostoru (drobné úpravy a zásahy do něj), vystavovala jsem převážně mladé umělce z FaVU, občas jsem je proložila nějakým opravdu speciálním amatérským tvůrcem, který buď měl intenzivní vztah k prostoru Leitnerky, nebo jeho dílo zapadalo svou povahou do konceptu podivnosti, specifického, speciálního (Special People Club z filmu Welcome to the Dollhouse). Poslední výstava sezóny byla vždy ještě o něco divnější, pořádaná jako slavnost se sekáčem a hudbou.

Jednou jsem vystavila na této poslední roční výstavě i sebe samotnou! Rozhodla jsem se tak porušit své původní pravidlo, že sobě dělat výstavy nebudu, protože je to trapné (oboje, dělat výstavy sama sobě i dávat si pravidla, že výstavy sama sobě nedělám). Chtěla jsem zúročit svůj intenzivní prožitek tohoto místa a zároveň si udělat první samostatnou výstavu. První samostatnou výstavu mé Umělkyně tedy uspořádala má Kurátorka! Tehdy ještě nevědoma si své funkce.

*Kontejnery umění*¹⁷ byla obrovská akce, na které jsem se hodně naučila. Byla to vlastně první kolektivní výstava, kterou jsem pořádala. Kromě jejího kurátorování jsme se všichni aktivně podíleli na přípravě celého projektu, jeho vymýšlení, psaní grantu, shánění sponzorů a různých prostředků apod. Šlo vlastně o podezřele profesionální akci s vysokým rozpočtem.

Kurátorsky jsme se k němu tehdy postavili velmi zodpovědně a objížděli jsme různé umělecké školy v České Republice a na Slovensku a pokoušeli jsme se najít co nejpestřejší složení lidí. Zpětně vím, že jsem měla koncepci své výstavy uchopit trochu jinak a lépe, ale stejně mám pocit, že se nám tehdy podařilo něco skutečně výjimečného. Tříměsíční výstavní projekt fungoval v Brně v rámci přehlídky *Sochy v ulicích Brno Art Open 2009*, já jsem kurátorovala první ze tří výstav *A* zaměřenou na akční umění, součástí poměrně klasicky koncipované výstavy byly i časté živé akce v prostorách kolem Domu umění i ve městě. Odvedla jsem tehdy hodně dobré práce a zhubla o 10 kilo.

¹⁶ kurátorská činnost ve výstavních prostorách Klubu Leitnerova, Brno – od roku 2007 do června 2011, v obrazové příloze obr. č. 2 - 4

¹⁷ Obrazová příloha - Obr.č. 5 – 6 Kontejnery umění, Brno; 7-8 Kontejnery umění v Praze

Důkazem, že se nám tehdy povedlo opravdu „něco“, bylo i pozvání na účast na pražském festivalu *Next Wave/Příští vlna*, kde jsem svou výstavní koncepci pojala trochu jinak. Na piazzetě Národního divadla jsme v jednom kontejneru (společně s umělci) vytvořili amébu - živý, interaktivní, otevřený prostor vhodný k obydlí, užívání, návštěvě, pocitu.

Umělci přijížděli a odjížděli, setrvali delší nebo kratší dobu a vytvářeli hodně různá díla, od asociálních, inzitních a neviditelných instalací nebo akcí po výrazné dlouhodobé performance pracující s osobou umělce nebo s prostorem. Někteří opouštěli piazzetu a vydávali se performovat do města.

Na jeden týden jsme změnili část Prahy, zařadili do ní prvek, který byl živý, ozýval se a dýchal, měnil. Za ten týden odjelo z Prahy mnoho turistů, kteří si odvezli fotku Národního divadla s bílým stavebním kontejnerem. Místní bezdomovci se naučili chodit k nám na kafe. A číšníci kavárny Slavie museli zavolat policii na noiseovou kapelu, která jim rušila hosty. Stalo se toho mnoho a mělo to obrovský smysl, nikdo to neviděl všechno, jen já.

Někdy mám pocit, že si tyhle akce pořádám jenom pro vlastní pobavení!

Art party *Prima materia*¹⁸ – cyklus tří tématických večírků ve sklepních prostorách kavárny Trojka, říká se jim mínus 3. Tématicky sjednocené jednonoční prezentace umění, jak by řekla Vojta Buchta: „*pártošky s trochou umča*“¹⁹.

Reálně šlo o večírky: *PRIMA MATERIA, Čikle one night*, 21. 10. 2009, téma strange-disco; *SEKUNDA MATERIA, GEL VIGIL*, 9. 12. 2009, téma feminismus; *TERCIUS MATERIA, MALTA hop*, 17. 3. 2010, téma industrial, městská krajina

Hudba, performance, obrazy, fotografie, instalace, video...

První večírek měl skvělou účast, pak už to bylo jen horší a horší, zároveň se pro mě prostor vyčerpal a přestala jsem mít chuť to dál dělat. Taky jsem zjistila, že stres ohledně financí, tedy jestli přijde dost návštěvníků na to, abych mohla zaplatit kapely, zvukaře a materiál, je pro mě příliš. Přesto to byly zajímavé zkušenosti, kolik energie je člověk ochoten investovat, když výstava trvá jen na chvíli? Překvapilo mě, že pro některé umělce to skoro nemělo smysl.

*Velvet Background*²⁰ – guerillová akce napadající znovuotevření Domu umění v Brně 27. 11. 2009; byla jsem kluky z ČT, kteří natáčeli o Domě umění dlouhodobě dokument, jsem byla vyzvána, jestli nechci vymyslet nějakou akci na otvíračku. Nakonec jsem si řekla, že když je výzva pádná, má

¹⁸ Obr.č. 9 – 10 *PRIMA MATERIA, MALTA hop*, 17. 3. 2010

¹⁹ Cituji z jednoho z našich ostřejších rozhovorů na téma prezentace umění, speciálně v souvislosti s FaVU, který proběhl na facebooku v souvislosti s Kurátorčíným projektem *Disko z rohu*

²⁰ **Obr. č. 11 – 13, Velvet Background, Dům umění, Brno, 17. 11. 2009**

smysl na ni reagovat, a vymyslela jsem koncept *Velvet Backgroundu*: guerillová akce bez pravidel, přijď a vezmi si svůj počítač a prezentuj, jak chceš, co chceš a kde chceš. Bylo mi celkem jedno, kolik lidí přijde, jestli padesát nebo dva. Těšila jsem se!

Znovuotevření Domu umění po rekonstrukci byla obrovská událost, tolik lidí jsem tam snad viděla jen na Muzejní noc a možná ani to ne! Po troše počátečních rozpaků (a útěku některých umělců) jsme zaujali místa v zrcadlovém sále a nabídli lidem své počítače. Každý zvolil trochu jiný přístup, já jsem nechala návštěvníky, ať se podívají, na cokoliv chtějí a pomáhala jsem jim hledat. Na úvod jsem jim pustila nějakou hudbu (myslím, že Madonnu nebo Depeche Mode) a otevřela jim složku s uměním. Měli ale samozřejmě možnost podívat se na mé osobní fotky, texty, zkontrolovat kolik programů mám (spíš nemám) legálně atd. Zájem kameramanů nám situaci usnadnil, ale i tak jsme vůbec nebyli vnímáni jako někdo, kdo do galerie nepatří, a návštěvníci i pracovníci Domu umění nás přijali úplně samozřejmě. Po zhruba dvou hodinách akce skončila.

Galerie Umakart²¹ – tenhle prostor je moje srdcovka už několik let! Umělce do Umakartu potkávám a nacházím snadno. Jsou to lidé, kteří podle mě dělají výjimečné umění a zaslouží si dostat prostor k prezentaci, pokouším se je motivovat k vytvoření speciálního díla pro Umakart. Někteří z vystavovaných umělců projeví zájem o možnost vystavovat u nás sami.

Kurátorka performanční sekce na *Factory party* – třídním večírku v prostorách haly 7 v areálu Zbrojovky v květnu 2010.

Přizvala jsem různé umělce, v připravených prostorách i mimo ně vzniklo několik akcí, instalací, nasprejovaných obrazů, situací, někteří moji umělci vystoupili více či méně tradičně mezi hudebníky na hlavních stageích.

Aktivní kurátorka, která se ráda zapojí. Účastnila jsem se několika performancí, interagovala s instalacemi, všechny pozvané umělce jsem nechala podepsat se mi na nějaké místo na těle dle jejich výběru (byl to přece festival) a na jeden večer jsem se stala stage managerkou.

Performanční způsob sledování videa - František Pavůček mě přivázel do řetězů (instalace Anity Somrové), rozhodla jsem se tam dobrovolně zůstat a podívat se na hodinovou smyčku videí, co jsem nachystala pro návštěvníky. Po zhlédnutí všech videí jsem se sama odvážala.

Denisa Belzová ve své performance chodila s regulérní oprátkou na krku a nabízela se ostatním k interakci, vodila jsem ji po Zbrojovce, zatvrdila jsem se, zhrubla, zkoušela jsem ji ovládat, přijala jsem situaci, uvazovala jsem ji k mřížím, nakonec jsem se rozhodla ji osvobodit a odvedla jsem ji mimo a uložila pomalu do trávy.

²¹ kurátorka Galerie Umakart, Lidická 40, Brno od začátku roku 2010; společně s Terezou Rullerovou; na Facebooku a na <http://umakart.tumblr.com/> a na <http://artalk.cz>; obr. č.

A takhle přemýšlím o konceptu já jako kurátorka.

FUCK PARTY ZBROJOVKA (květen 2010)

něco jako školka - každý pokojíček bude mít svůj obrázek - vylosujeme si místa (?je nutná náhoda?), nemám místa spíš přidělit - dohodou - plus vylosování jen obrázků

-ŠKOLKA

-NĚCO SPOLEČNÉHO

obrázek bude cosi určovat v charakteristice díla (?), způsobu života umělce (?)

....

-každý si může pozvat hosta, hosty; spolupracovníky/ky

-PRAVIDLA (správně nastav)

-PŘIZVI MÍSTNÍ

vymaštěný, vymaštěný, vymaštěný, vymaštěný

přísné zadání úkolu - video - cílené + audio (natoč tam, nahraj)

Sýpka – pokoušela jsem se vytvořit složitý a komplexní kurátorský systém, podle kterého vznikl projekční večer v Galerii Sýpka, Osová Bítýška, Vlkov. Jako doprovodný program k výstavě *NA SÝPCE, NE DOMA* (bakalářské a diplomové práce studentů Pedagogické fakulty MU) na večer 22. 5. 2010. Promítalo se v netradičním prostoru – venku v poli na plexisklo mající uvnitř drážky, které vizuálně vytváří efekt podobný televizní obrazovce (velikost asi 3x2 m), projekce se zvukem.

Vycházíme z modelů společnosti jako jakžtakž fungujícího systému plného různých osobností, entit, skupin (přirozených i umělých) a vztahů. Model (ne)funkčního světa.

Zjišťuji, jak se se stejnými instrukcemi a podmínkami vyrovnají různé osoby, skupiny.

Všechny zkoumané subjekty a skupiny budou mít stejný časový prostor pro svou prezentaci cca 30 minut (doporučeno příliš nepřekračovat).

Použijeme například fungující pár, nefungující pár, uměle vytvořený pár (lidi, kteří se znají, ale jejich city k sobě kurátorka nezná) – všichni mají stejné podmínky, stejné zadání: jedno video každý sám, jedno video společné.

Já jako kurátorka/umělkyně kurátorující umělce vyhledám umělce, po kterém chci, aby opět

kurátoroval umělce. Raději hned několik, z různých koutů republiky (světa), vždy dohromady šest videí (jedno z nich kurátorovo anebo ne, dle mé libosti).

Vybraní umělci budou mít svou půlhodinu jen pro sebe.

VYTVRZENÍ byl performanční festival, který jsem v létě 2010 uspořádala v Galerii Umakart, občas jsem měla pocit, že je to dalších z akcí, které pořádám pro vlastní pobavení. V létě je Brno prázdné a návštěvnost akcí prudce kolísala, od nuly návštěvníků po asi sto. Během měsíce se zde představilo 16 umělců/uměleckých uskupení, akce měly různou délku, intenzitu i kvalitu; umělci byli nejen z Brna, ale přijížděli i z celé České republiky i ze Slovenska, bez nároku na cestůvek nebo honorář. Festival proběhl bez jakéhokoliv rozpočtu, jen jedna z akcí slovenských umělců se uskutečnila v rámci jejich dlouhodobého projektu a byla tedy podpořena grantem od EU, takže jsem od nich jako kurátorka dokonce dostala honorář! Jehož část jsem za týden předala kapele za účinkování. Letos bych chtěla uspořádat druhý ročník tohoto festivalu a pokusit se získat alespoň nějaké peníze od města Brna, abychom mohli umělcům dát alespoň na cestůvky, protože si to zaslouží.

V tomto případě moje Kurátorka také kurátorovala mou Umělkyni. *Galerie Umakart* byla pozvána na *AFT* festival současného mladého umění. V Dočasné galerii jsme vytvořili performanční prostor, který se každý den proměňoval, byl tvárný a otevřený. Zabydlili jsme ho uměním, hudbou a sebou. Poslední noc jsme si zahráli na hotel, a kdo chtěl, přišel a přespal. V tomhle případě bylo kurátorování akce luxusní, protože jsme z festivalu dostali i peníze a nemusela jsem téměř nic zařizovat.

Jak tě kluci nerespektovali jako kurátorku, tě hodně sralo, byl to nejhorší pocit ze všeho, když jejich ega a alkohol zabili kreativitu. A pak, druhý den, beránci s kocovinou, a přijeli ostatní a ono to tam bylo, zase jsem něco dokázala! Zprostředkovala jsem ten živý vznik umění, amébní prostor, lásku a svět.

Součástí práce kurátorky je i pečovat o kontakt s publikem! Martin Zet mě vyzval, abych udělala komentovanou prohlídku na výstavě *TRACTATUS PEDAGOGICUS* v Karlínské galerii Entrance.²²

Přestože jsem nebyla kurátorkou této výstavy, nikdo jím nebyl, počítám to do důležitých zkušeností kurátora! Zde trocha poznámek ke komentované prohlídce pořádané v rámci pražského *Galerijního víkendu*.

---

²² 21.9.-16.10. 2011 Galerie Entrance, Karlín studios, Praha; výstava studentů, stážistů ateliéru video FaVU VUT v Brně

Škoda, že do piče nemám foťák! V těch EC oknech s tím růžovým obočím, lesklou pusou, pletí, růžovou náušnicí a růžovejma vlasama vypadám báječně!! Okna jsou dočervena, svítí slunko! Co ta výstava – velkej neorganizovanej bordel, můžeš říkat, co si myslíš o umělcích, co si myslíš o kurátorech, co si myslíš o videoartu, co si myslíš o umění, co si myslíš o lidech, co si myslíš o jejich oblečení. Buď drzá! Komentované prohlídky jsou návody, navigace, umělecké GPS. Cute hosteska x drzá vostrá umělkyně, klaun, psychopat, kretén. Trapnost umění.

Chci, aby tam nahlas hrála hudba, když přijdou. Na každé klauzury balancuješ se sdělností, cestou zpět se budeš připravovat na to porno! Však to někdo říkal, že Ostrava by bylo dobré místo pro lázně. Ta výstava vznikla poměrně přirozeně a bez zásahu.

Kouřový zprávy – jak indiáni. Kouř, dým vždycky něco znamená! Dnes divně kouřící les a teď mocně dýmající elektrárna – jen pára, ty velký chladicí věže! No ale stejně! A to slunce vypadá jak v postapo filmu, nekurátorský přístup umělců je dost častý – přirozený výběr mezi zebra; přijel, kdo chtěl, přivezl, co chtěl. Minimální koncept je taky koncept! Mohla bych jim přečíst básničku! O tancování ve vlaku a jak zní Personal Jesus na záchodě. V Kolíně.

Prej i nezabíjíme kustody. Je mi fakt divný, že tam nemají rychlovarnou konvici. Při přípravě se rozbilo jedno DVD (ale tesco, není se co divit – má ho kdekerá galerie, asi je maj hodně levný) a jedna plochá telka. Jedna telka byla rozbitá úmyslně, ale tu si Michal přivez, akorát jsme všichni mysleli, že je tam hroznej tlak, že to vyletí, všichni se poschovávali a vono nic! Prostě se to jenom normálně vysklilo. Michal přijel ze Slovenska, bylo super ho zase vidět! Vzal si nejošklivější a největí ze štěnat mojí feny, teď už je velká, jmenuje se Selma a vypadá prej jak hyena.

Příležitost, kterou jsem už vědomě jako Kurátorka vytvořila pro svou Umělkyni.

Disko z rohu, prezentace a následná výstava videoartu pořádaná koncem srpna 2011 ve spolupráci s chrudimským *Letákem* (neděste se, tak v Čechách říkají letním kinům! také se mi to hnusí), kde byla s komentářem prezentována kolekce videí natočených v prostorách studia na FaVU, Údolní.

Projekce proběhla v jediném vnitřním prostoru letního kina, v promítací kabině – byl to taky asi jediný den tohoto srpna, kdy přšelo. Kolekce videí byla poté vystavena v menší chrudimské galerii na další dva měsíce²³ a jako bonus Kurátorka zařídila pro Umělkyni i dernisážovou performance. Na výstavě *Disko z rohu* Umělkyně prezentovala své prozatím nejlepší video *Everlasting Love*²⁴.

---

²³ Název této galerie je ještě nechutnější, než způsob, jakým v Čechách nazývají letní kino. Galerie Kumšt Wesklepě na Resslově náměstí

²⁴ Najdete na přílohovém DVD

4. Stopa čtvrtá – Moje Kurátorka

Ondřej si polívku, puso²⁵.

Moje diplomová práce se zaměřuje na mé osobní sebekurátorství, projekt, kdy má Kurátorka intenzivně a vědomě kurátoruje tvorbu mé Umělkyně po dobu mého magisterského studia na FaVU. Mimochodem se zde také opírá o své další kurátorské zkušenosti z mnoha různých galerií a projektů, viz výše.

Moje Kurátorka mi v úvodu zadala hlavní a téměř jediné pravidlo naší spolupráce, každých čtrnáct dní po další dva roky musím udělat jednu performance. Pokusila se tím soustředit další působení mé Umělkyně na její oblíbené, nejdůležitější, preferované médium. Dále zintenzivnit Umělkyninu práci, protože tušila, že jí to velmi prospěje. Pokusila se s Umělkyní dohodnout na pravidelných konzultacích a pokusila se ji soustředit na prezentační část její umělecké práce, na komunikaci s konkrétními galeriemi, v přiloženém CV opět můžeme ověřit, o kolik se zvedla produkce výstav, akcí a aktivita ve veřejném uměleckém světě obecně.

Pokud se trochu zasekneme na statistikách, zjistíme, že péče Kurátorky byla do jisté míry velmi úspěšná (momentálně se zde soustředíme na kvantitativní stránku věci!), další z příloh je i krátce okomentovaný seznam všech akcí, které jsem uskutečnila od zahájení projektu v červnu 2010 do dnešního dne, tedy poloviny ledna 2012. Jde o 58 akcí během 19 měsíců (podle původního plánu mělo být akcí „pouze“ 38!), *„plníš pětiletku na 150 % ... dobře by jsi se vyjímala na budovatelskéch plakátech.. jsi barevná... a máš na to postavu!“²⁶*

Další z věcí, kterou se Kurátorka pokouší společně s Umělkyní dotáhnout, je způsob prezentace, pokusila se ji aktivně motivovat, aby se intenzivněji účastnila výstavní činnosti. Kurátorka radila Umělkyni soustředit se na způsoby prezentace svého umění v prostorách k tomu adekvátních, nemá smysl dělat ústupky. V prostorách, které Umělkyni nejvíce zajímají a baví a jsou natolik specifické, že vyžadují většinou naprosto individuální přístup, site specif dílo a navázání vztahu – s místem, jeho energií a způsobem fungování, s jeho kurátorem, s dalšími možnými uživateli – v těch nejpodivnějších galeriích, na nástěnkách, v bytových galeriích.

Na několika místech tohoto typu už Umělkyně výstavu skutečně realizovala, další výstavy už jsou

²⁵ To není překlep, opravdu tam má být Ondřej!

²⁶ Podle rozhovoru na ICQ s Milanem Šimánkem, nickname: simi, dne 15.1.2012, cca 2.30-3.30

naplánované.

Hned třikrát se má Umělkyně prezentovala v *Galerii Umakart*, kterou dobře zná, protože ji má Kurátorka kurátoruje už poslední dva roky, společně s Terezou Rullerovou. Dále vystavovala v listopadu 2011 v *Galerii 115/55* na FF MU, kterou provozuje Ondřej Horák z ateliéru environmentu z FaVU a tentýž měsíc měla akci v ostravské *Galerii Kaluž*, umístěné na ulici Podlahová, hned před místní Fakultou umění, na rohu v kaluži; u tuto hodně neobvyklou galerii pečují umělci Libor Novotný a Jana Zhořová. V rámci výstavy *konečně spolu* kurátorky Lenky Sýkorové moje Umělkyně vystavila v září 2011 své dílo v galerii *Vitrínky* v Ústí nad Labem.

Plánované jsou výstavy v *Galerii m.odla*, kde má Umělkyně vernisáž 28. 2. 2012 (a hned po dopsání diplomové práce se aktivně vrhne na přípravu výstavy, jejíž koncepci má v hlavě již několik měsíců) a 12.3. má Umělkyně se svým přítelem Lojzou²⁷ naplánovanou vernisáž v poměrně nové olomoucké bytové *Galerii Horká*²⁸, kde náš nový umělecký pár představí svou momentálně vznikající společnou tvorbu! Máme se na co těšit.

*Come on baby, come on darling, let me steel this moment from you now.*²⁹

Dalším z výstavních prostorů/příležitostí, které Umělkyni intenzivně zajímají, je guerillový způsob prezentace, dokonce v několika svých akcích naznačila, že by se tomuto tématu chtěla věnovat aktivněji, ale i přes Kurátorkino pobízení se k tomu během posledních dvou let moc nedostala. Snad postupem času naváže na výše zmíněnou úspěšnou guerillovou akci *Velvet Background*.

Uvažuji, jestli moje Kurátorka vlastně je opravdovou kurátorkou.

Nakolik hraje podle pravidel systému, a nakolik jde jen o moje alterego. Pokouším se zjistit, jestli se mi adekvátně věnuje a stará se o většinu věcí, o kterou by se kurátoři běžně měli starat.

Moje Kurátorka pro mě nejčastěji pracuje ve formě elitní soukromé konzultantky / trenérky / masérky / kouče / psycholožky / psychoanalytičky / kurvičky / asistentky, všechno top! Ale pokud na ní zkusíme aplikovat to, co jsme se alespoň rámcově dozvěděli o úloze kurátora, rozhodně ji neplní kompletně. I když! Vlastně pro mě uspořádala několik akcí a výstav, kterých jsem se účastnila!

Jediné, co pro mě moc nedělá, je, že o mně nepíše. Ale občas je pozvána, aby někde odprezentovala moje dílo, čehož se zhostila vždy s velkým osobním nasazením a kreativitou jí vlastní.

²⁷ Už je načase zmínit, že jde o Aloise Stratila, žádný tajemství, žádný stud, radost a láska!

²⁸ Zatím mají svůj web pouze na facebooku - <http://www.facebook.com/profile.php?id=100002143359398&sk=wall>

²⁹ Text z písně Kate Bush Runnig up that hill (A deal with God)

Letos dokonce neodjela na mezinárodní festival dokumentárních filmů do Jihlavy, aby mohla osobnost mé Umělkyně prezentovat na *Sexy Kool party* pořádané Darinou Alster v rámci výstavy *Utopia on the Abyss* ve Veletržním paláci NG v Praze. Konečně do Národní galerie se Umělkyně nedostane každý den, je tedy třeba něco obětovat! Kromě veřejné prezentace své Umělkyně v prestižním výstavním prostoru získala Kurátorka bonusově společnost svého nového přítele a zároveň prožila pocit intenzivního, ba přímo rodinného sepětí s Darinou Alster a našla tak báječnou oponentku praktické diplomové práce pro svou Umělkyni.

Protože se Kurátorka pokouší prosadit Umělkyni i na mezinárodní scéně, odpověděla i na open call z Polska a Umělkyně se tam dostala na dva mezinárodní performanční festivaly: *EPAF* ve Warsawě³⁰ a *Performance Platform* v Lublinu³¹. Na obou festivalech udělala Umělkyně velmi zdařilou akci a obě, Umělkyně i Kurátorka, jsme byly moc pyšné a radostné!

Kurátorka pracuje tak, jak by měla, vymýšlí výstavní projekty pro svou Umělkyni, kolem které seskupí několik dalších umělců, ale blaho její Umělkyně je pro ni zásadní. Akce tohoto typu byla například výstava *Disko z rohu*.

Mnohem víc mě ale zajímá, co je kurátor pro mě? Moje Kurátorka mojí Umělkyně je kdo?

Pro mě osobně převážně podpůrná síla, nebo vlastně skoro jediná síla, která na mě platí! Pokouší se poskytnout mé Umělkyni péči, lásku, podporu, čas, s důvěrou ji naslouchá a nemanipuluje – kompletní servis; zároveň se pokouší vymyslet strategii pro vznik a prezentaci budoucího a současného Umělčina umění, namotivovat ji k další tvorbě, kultivovat ve výrazových prostředcích, mediálně směřovat. Moje Kurátorka je ideální idea kurátora vůbec, kdyby existovala ještě v reálně osobě, byla by úplně nejlepší kurátorka na světě!

Takhle mi bohužel nemůže pomáhat instalovat, psát za mě nepříjemné maily, obvolávat sponzory, vařit mi oběd, podporovat mě těsně před performance a říkat mi, že mi to sluší (kdykoliv).

To, že je moje nejlepší kamarádka, ji vůbec neomezuje v kritickém přístupu, zacházet se mnou umí něžně, přesně jak potřebuju, hádáme se vyjímečně. Spojuje nás i to, že spolu máme sex, nijak zvlášť překvapivý, ale spolehlivě uspokojivý. Rozhodně se milujeme! Everlasting Love!³²

Moje sebekurátorování je vlastně o hledání přístupu sama k sobě, o sebepoznávání záskávání sebevědomí, sebejistoty, je to úplně základní práce omluvená konceptem.

Ke zmínce o konkrétních dílech Umělkyně se ještě znovu dostaneme, kvalitativně rozebrat posun

³⁰ <http://epaf-festival.blogspot.com/>

³¹ <http://performanceplatform.blogspot.com/>

³² <http://www.youtube.com/watch?v=45PCiyVZnWI>

v díle mé Umělkyně je totiž téma minimálně na celou další kapitolu, takže se děti vyčůrejte, pohodlně se usadte a poslouchejte!³³

---

³³ Pokud vás neruší u čtení hudba, rozhodně doporučuji poslech některého z CD Kate Bush z let 1978-89, protože se mi osvědčila na psaní diplomové práce a nejlépe tak přenese atmosféru zde, u mě na gauči; zbytek zajistí další z příloh, fotografie č. 1 (na zdi za mnou visí praporek s nápisem: Nejlepší pracovník ukořistěný na záchodě jedné mrtvé paní, z vyklízení bytů s Petrem Horákem, důkaz jakým pracem se musí mladí umělci věnovat, aby měli na jídlo.

5. Stopa pátá – Jsou to moje fakta!

Píšu a myslím na Petra Duba, který má teď v Umakartu výstavu a který je takový umělec/manažer, že byl schopný zpracovat management naší školy (to mi říkal Honza Gerych při natáčení v rádiu, doufám, že neproflákávám nějakou tajnou informaci, píšu to jen proto, že mě to udivuje, že něco tak praktického nějaký umělec dokáže!). Asi zbytečně vycházím ze stereotypních představ umělce jako neschopného asociálního individua umírajícího někde v koutku hlady, protože se zapomělo najíst. Ale všechny stereotypy jsou na něčem založené a z něčeho vychází. Umělci jsou především lidi. No vážně! Každý umí kromě umění ještě něco jiného a je tedy pravděpodobné, že někteří z umělců by mohli ovládat i management.

V současném uměleckém i normálním světě je to určitě skvělá znalost. Ambiciozní umělec, který je schopný fungovat soběstačně a úspěšně v uměleckém provozu, má velký náskok před ostatními.

S nadšením jsem zjistila, že není hned nutné pouštět se do složitých ekonomických analýz, ale že existuje část marketingu, které porozumím i já a může být pro mě užitečná!

Předtím, než se do toho pustím, musím ještě nahlas přiznat, že jsem donedávna (zhruba před pěti lety) myslela, že jsem ten nejméně ambiciozní člověk na planetě, svou abstinencí jsem se transformovala z alkoholičky na workoholičku a dlouhým obdobím nefunkčních partnerských vztahů jsem se dostala do bodu, kdy jsem musela uznat, že naopak mám poměrně velké ambice, tak proč si to nepřiznat a konečně toho nevyužít!

A pak mi Honza Gerych na jedné přednášce snesl z nebe základy marketingu pro kretény (můj level) a já pochopila, že bych měla...! Nikdy se mi nepovedlo vypracovat sama sobě tu SWOT analýzu (a pravidelně zapomínám, jak se jmenuje, a říkám ji SVAT, a to je buď firma se svářecí technikou, nebo okres v Pákistánu), nedokázala jsem si poctivě vypsát své cíle, taktiky, PR, sehnat si sponzora a být dochvilná (vážně, to je součást P! ale nevím, co to znamená). Ale alespoň jsem nad tím začala uvažovat! Uvědomila jsem si, že je to nutný, trochu se o sebe starat, vědět kam jdu, a ne se točit jak křeček v kolečku (křeček v noční košili v kolečku); že musím být soběstačná a aktivní, pokud chci být známá a úspěšná. Že musím navazovat a udržovat a pěstovat vztahy s lidmi, které můžu potřebovat a oni mě, že se musím ucházet o výstavní prostory v oficiálních výběrových řízeních, odepisovat na open cally kvůli festivalům (no proto jsme taky odjela do Polska), cpát se, kam se dá! Bejt trochu drzá, trochu vlezlá, hodně přátelská a milá, hodně viditelná, slyšitelná a zapamatovatelná. Každým dnem se pokouším být funkčnější a funkčnější, rychlejší, schopnější, organizovanější!

A stejně posílám žádosti do galerií na poslední chvíli a vždy dost bizarním způsobem a stejně formuluju projekty jak psychopat, ale doufám a věřím! To je také hlavní! Intenzivní zaujetí a aktivita, silné chtění vítězí často nad kvalitou! Výstavy mají umělci, kteří se o sebe umí postarat, a ne ti super zajímaví autisti šušňající si v koutku to své neviditelné umění. Bohužel je to tak. Nemohu spoléhat na podporu a péči nějakého teoretika, kurátora nebo galeristy.

Po rozhovoru s jedním zcestovalým čínským umělcem na polském performančním festivalu mi taky došlo, že české umělecká scéna je jen malinkatý rybníček a na dno je tu kousek, a přitom vyhrabat se na hladinu stojí plno energie, ale skoro nic to neznamená! Cai Qing Sonnenberg mi říkal, že mám odjet do New Yorku, tam když se prosadím, projde to už všude (prej se to zpívá i v nějaký písničce). A já se znovu přesvědčila, že musím vybrousit svou angličtinu a vrhnout se na mezinárodní sféru a protlačit se dál, že vymlouvat se na své domácké založení a sedět si spokojeně na prdýlce mě světovou neudělá. A že přitom stačí jen krůček a světovou se stát mohu! Opravdu. Bylo to zajímavé, povznášející zjištění. Mysli globálně, jednej globálně.

Je dobrý vědět, co chceš, a určovat si velký cíle a až pak postupovat po kouskách! Nic není nemožné. Toyota (pardon, síla reklamy! management funguje; a já to stejné zazlívám svému devítiletému bratrovi, který taky cituje reklamy, fuj. jsem pokrytecká!).

6. Stopa šestá - Meta(t) Umělkyně

Kometa, planeta, omeleta, metat

Podobně jako planeta Melancholie letí na zem a brzy ji zničí! Můžeme jen čekat.
Nejsem alegorie.

Objev v tom zase radost a hru. Podívej se na sebe zvenčí!

Umělcem se rodiš? Umělcem se stáváš? Něco jako ženou se nerodiš, ženou se stáváš. Věřím na komplexní bytost umělce! Na komplexní bytost čehokoliv, nějak se narodíš a ve vývoji, pomocí a proti všem vlivům se rozhodneš něčím být! Stačí se rozhodnout, že jsem umělcem a jsem jím?

Kdo ví... nejsem si úplně jistá, umělecký svět tě rozhodně lépe přijme, když projdeš nějakým stupněm uměleckého vzdělávání. Umělecká škola je totiž místo plné umění a umělců a tedy nejlepší prostor a čas k různým vlivům, pokud chceš být umělcem.

Institucionalizuj svou osobu v uměleckém světě.

Jediný s čím se rodiš je tvoje DNA, nějaké predispozice, rodiš se do určité situace, za určitých okolností – je těžké rozlišit, co ve vývoji člověka je zapříčiněno čím a asi to není ani nutné. Umělec je instituce!

Samo označení umělec je hodně povrchní. Existuje několik hledisek, zda je člověk umělec:

„1. hledisko cílů a motivace - tj. ty si umělec, když se za něj považuješ

2. hledisko instituce - když funguješ v rámci instituce, kde tě tak berou

3. hledisko esoterického jazyka, metod a teorií - používáš umělecké metody ve své činnosti

Všechna tato kritéria nemusí být naplněna (u mě jsou!), každý člověk existuje na více rovinách a pokud se budeš věnovat pouze jedné, banalizuješ komplexnost lidské osobnosti.“³⁴

Během psaní se mi zdají dost zajímavé, živé, intenzivní, filmové, dlouhé a celistvé sny. Dneska jsem se v jednom rozbřečela, když jsem četla, co naši pedagogové na FaVU dělali za mlada a když jsem si uvědomila, co dělají teď. Byla jsem z toho upřímně nešťastná, co se člověku může stát

³⁴ Citace s rozhovoru s Milánkem po ICQ

ztrátou aktivity, iluzí nebo čím ještě...

Je to jako Limahl a jeho Never Ending Story³⁵.

Obsesivně sbírám a sleduji věci z roku, kdy jsme se narodila (brzy uspořádám filmový festival 1984!), ale tahle pohádka, to je klasika! Na té jsme opravdu všichni vyrostli.

Zpěvák Limahl je ročník 1958, když nahrál tenhle song, bylo mu teda 26, mě je teď 27 a vzhledem k dnešnímu snu a následujícímu videoklipu³⁶ (Limahl po 27 letech!) mám jisté obavy.

Přehrávám si v hlavě svoje videa³⁷. Našla jsem něco, co by snad odpovídalo... doufám, že za dalších 27 let bude moje práce vypadat nějak takhle!³⁸

Nutno nahlas přiznat, že jako Umělkyně kurátory neberu vůbec vážně, vůbec mě nezajímají, vůbec je nevnímám, používám je, jsou to věci, věci co jsou v galerii, podobně jako kladivo nebo hadr, tak je tam kurátor.

Kurátor dostává maximálně roli nějakýho asistenta, kurátor je od toho, aby mě bavil, aby mě opečovával, aby mně namasíroval záda³⁹, aby se o mě postaral, aby mně dal najíst, aby mi došel pro oběd, aby mě poslouchal, když se potřebuju vypovídat, občas ho nechám, aby mi i něco řekl, ale to si neberu nijak zvlášť k srdci. Ano, jsem namyšlená kráva.

Naopak, když jsem kurátorka, tak mi tenhle přístup samořejně hrozně vadí!

Co já na kurátory? Jako uňuchávám si s nima vztahy, chodím s nima na kafe...

Ale jinak se nechci nechat omezit prostorem, tvarem, mentalitou, způsobem myšlení a energií nějakýho člověka.

Pár notiček o akčním umění - akce je neběžnou anebo i běžnou činností, kterou provádíme s velkým soustředěním na tuto činnost, na realitu, na teď. Jsme absolutně přítomni. Míra soustředění a pozornosti je neobvyklá. Činnost vykonávaná plně, se zaujetím, radostí nebo bolestí, ale rozhodně doopravdy.

Není často jasné, kde a čím akce začíná a končí. A je vlastně jedno co děláš... soustředěná činnost je vždycky zajímavá, sledovat při ní člověka.

Je to jen zastavený, vypíchnutý běh života mého a dalších zúčastněných lidí; umění v procesu – přijďte pobejt; performativní komunikace. Já a vy v určitém čase, na určitém místě, určitým způsobem.

Svémi akcemi Umělkyně vytváří příležitosti, možnosti, situace; fyzické i psychické prostory a nové

³⁵ <http://www.youtube.com/watch?v=Gf1WT8VEZxk&feature=related>

³⁶ <http://www.youtube.com/watch?v=gL1hC7Vt6Hw&feature=related>

³⁷ Vy si je můžete pustit z přílohového DVD.

³⁸ <http://www.youtube.com/watch?v=P5aimqUoDlc>

³⁹ Jako na mé performance v Galerii Kaluž v Ostravě.

skutečnosti.

Performančně pokračuji ve svém dlouhodobém tématu a přístupu - způsobu práce s vlastním tělem, identitou, image, situací a jejím nastavením, publikem – vytvářím možnosti setkání. Intenzivního setkání umělce, diváka, teoretika i objektu.

6.1 Vršek buňky by mě zajímal!

Superčasto citovaný výrok Waltera Sickerta z roku 1910 o významu umělce:

„Zdaž pracovali tak, že ti, co přijdou po nich, už od té doby nikdy nebudou moci jednat, jako kdyby jich bývalo nebylo?“⁴⁰

Stejně jako se snažíš zodpovědně a otevřeně psát o Kurátorce, pokus se to samé udělat o Umělkyni! Ukaž karty, buď odvážná, důsledná a poctivá!

Kdo je tvoje Umělkyně?

Víš to, znáš ji moc dobře! Nerada o sobě mluví konkrétně, ale ráda o sobě mluví. Excentrická pohádková postavička, někdy se zdá, že chce vypadat nereálně. V běžném životě nosí kostýmy různých stvoření. Často se zdá, že nechce vypadnout z role. Je hodně hlučná, je jí všude plno, aby ne, když je tak veliká a barevná.

Umělkyně vytváří svůj vlastní „kult osobnosti“, je to součást její umělecké práce, promyšlená či spíše procítěná prezentace vlastní osoby, současný moment sebe, rozhodně autenticita.

Jediný správný způsob prezentace spočívá v setkání se mnou, můj model má smysl jen ve spojení s mou osobou a reálným časem, kdy ho mám na sobě. Pokud se tedy se mnou chcete potkat a prožít to, moje číslo je: 607278531⁴¹

Zakládá si na divnosti - své osobní, divnosti situací, vztahů... Navozením nadreálné situace může dojít k manipulaci. Prožitek má informativní hodnotu

Mezi třemi tečkami a čímkoliv musí být mezera!

⁴⁰ Citace z **Thompson, Don: Jak prodat vycpaného žraloka za 12 milionů dolarů. Prapodivné zákony ekonomiky současného umění a aukčních domů**, Zlín: Kniha Zlín, 2010, s.78

⁴¹ Text ze dne otevřených dveří k jedněm mým klauzurám, kde jsem se věnovala právě tomuto faktu. To číslo už je starý! Moje současné je 725122559.

Považuje se za komplexní bytost, umělkyni vždy a všude, jejíž celý život je umění a performance. Zároveň jde vidět, že tento názor nemyslí úplně vážně a že si je vědoma tenké, ale zřetelné hranice mezi performance a životem, jak pásku stříbřité slídy uprostřed křemene, jen ji někdy tahle hranice vůbec nezajímá a s radostí na ní balancuje a přepadává hned na jednu, hned na druhou stranu.

Věří samozřejmě na zapojení umění do běžného života. Aktivní pohled z prostoru, na který jsme zvyklí se dívat my. Jiné rozložení komunikačních možností.

Vyžívá se v trapnosti! Jakoby ty nejnejpříjemnější situace pro jistotu rovnou vyvolávala, jen aby je měla trochu pod kontrolou, jen aby byla o krůček napřed a věděla co čekat. A někdy je nechá běžet, úplně samostatně a jen se veze. S důvěrou a intuicí a nervozitou...

Místo toho by klidně nemusela připustit, aby se děly! Ale ona je stále vrací a vrací a z jakéhosi nepochopitelného masochismu prožívá znovu a znovu.

Obsesivně se ztrapňuje, obléká a chová jako blázen, říká veřejně divný věci a směje se moc nahlas a všemu.

Reflektovat lze aktivitou.

Pracuje povětšinou intuitivně, racionálně zhodnocuje až poté (a taky ne vždycky).

Patos, esencialismus, vitalita.

Její poetika není pro každého.

„Ale vkus a chtíč jsou subjektivní a odpor k dílu by se nikdy neměl vykládat jako urážka umění nebo umělce.“⁴²

Vnímá a poznává svět skrze své vlastní tělo. Tvrdí, že skrze své tělo vyjadřuje naprosto abstraktní ideje. Člověk občas neví, jestli ji může věřit. Jestli ví, co dělá a jestli nad tím vůbec přemýšlí. A pak ho překvapí nějakou brilantní zkratkou nebo nečekaně pevným uchopením situace.

Její práce je o sebelásce, tvrdé násilné sebetouze. Umí k sobě být ostrá, skoro brutální. Jde vidět, že se stydí a chce se stydět ještě víc. Občas zkouší, kam až dojde. A divák má pocit, že Umělkyně je zároveň objektem a zároveň stojí vedle něj a pozoruje. Všichni se tak na sebe navzájem dívají, všichni jsou objekty a diváci. Nejde ani o výměnu rolí ale o jejich sdílení, oba jsme pozorovaní a pozorovatelé.

Zajímá ji tahle přílišivá vynucená interakce, přepínání anebo spíš sdílení rolí.

---

⁴² Citace z **Thompson, Don: Jak prodat vycpaného žraloka za 12 milionů dolarů. Prapodivné zákony ekonomiky současného umění a aukčních domů**, Zlín: Kniha Zlín, 2010, s. 83

Pracuje intuitivně, přitom ve stejný moment projeví až urputnou snahu o přesné dodržení zdánlivě zbytečného a nesmyslného konceptu. Pohybuje se na obou pólech najednou. Někdy se zdá, že je všude, že okupuje všechny meziprostory.

Koncepty nevysvětluje, nebaví ji hovořit o umění. Její zdánlivě racionální úvahy stejně plavou někde v prostoru. A nejrady ti řekne něco úplně jiného! Třeba aby sis s ní zatančil.

S oblibou neodpovídá na otázky.

Nikdy nevíš, co udělá, jestli vůbec něco udělá, kde a jak to udělá; je trochu pohromou pro kurátory a poradatele různých akcí. Ne že by byla přímo nespolehlivá, ale koncept vytváří často na poslední chvíli, reaguje na vzniklou situaci a stav a nerada se o tom nějak baví a vysvětluje, co čím myslela. Dělá si, co chce a často jsou s ní problémy. Žena problém. Zdá se trochu nepoužitelná. Trochu nepraktická. Trochu zabejčená. Trochu nespolupracující. Na některé omezení nebo požadavky naprosto nedokáže reagovat.

Všechno dělá ze zásady na poslední chvíli, ale zase v těch stresových momentech dokáže vyvinout hodně nezdolné energie.

Věci často nedotahuje, není dochvilná, není úplně spolehlivá.

Umí špatně anglicky.

Věří na oba protiklady zároveň a chová se podle toho.

Její sebekurátortství je založené na principu sebevýchova.

Ve svých kluzurních pracech preferovala (s většími či menšími úspěchy) taktiku: nic vám neřeknu a už vůbec vám nic neukážu! Při živých akcích probíhajících v reálném čase pracovala s konkrétní situací, pozorovala ji, tvarovala, reagovala na ni a pravděpodobně se i dobře bavila. Někdy se to povedlo, jindy ne. Při některých kluzurních performance se odvolávala na jakýsi vizuál, často ovšem nepřítomný.

Pracuje s vizuálem tím, že ho nepoužije! Pracuje s věcmi tak, že je nepoužívá, vynechává!

Nečekaný kontrast mezi jejím často minimalistickým vizuálem akcí nebo výstav a maximalistickým vizuálem běžného oblečení.

Zlatá minimalistka, blýskavá puristka.

Neurčitost a mlhavost jako taktika!

Stále se točí kolem stejných témat, stále opakuje stejné postupy – ověřuje si jejich platnost a zkouší, kam povedou tentokrát a zda je není možné někam posunout nebo uchopit odjinud.

Akce taky nevypadají a nefungují pořád stejně.

Vlastně dělám stále hodně podobný věci, pokouším se o to stejný - mluvit a nic neříkat, vytvářet atmosféru a situaci, která intenzivně hovoří za mě... říkat slova, která mají význam jen pro mě, spojovat různé časy, stavy, situace a čekat co se stane... mást jako v pohádkách.

Vynikne někdy vnitřní logika?

„Je to nějaká tuk, je to potřeba k životu ... určitě to vždycky tak balíš, využíváš ty možnosti mít paralelní světy; nemá to být jasný, jedno.“⁴³

Aby člověk mohl mít rád její umění, musí prostě na některé věci přistoupit.

Nic ti nedá zadarmo.

Někdy není jasné, proč je Umělkyně tak ráda, když jejímu umění nikdo nerozumí. Předstírá snad nulové ambice? Všichni víme, že je poměrně ambiciózní a produktivní a organizačně schopná (tedy umí zorganizovat poměrně dobře i sebe). Myslím, že je to její obranná reakce, předstírat, že na některých věcech jí nezáleží. Stejně jako dříve ze strachu z neúspěchu předstírala nedostatek ambicí tak úspěšně, až tomu uvěřila sama.

S vědomím sebe, v tomhle je to sebevědomí.

---

⁴³ Citace s konzultací s Janou Prekovou

Závěr

„Cti staré a měj odvahu utkat se s novým. Zůstaň věrný sám sobě a důvěřuj lidem, které máš rád.“

Joseph Maria Olbrich

Válím se líná a třpytící. Jsem pomalá a romantická. Hodně masturbuju, udržuju se v klidu a v odvykačce.

Až dneska to vidím, konečně jdu z toho pravého úhlu v tu pravou dobu, v noci tudy a vůbec ještě z téhle strany nechodím. Ten svítící vánoční stromeček na střeše je krásnej nástavbovej byt.

Kdopak tam asi žije? Teď můžeš být zklamaná ze ztráty kouzla, nadšená z poznání závidět obyvatelům toho bytu ... tvůj přístup je smířlivě zvědavý. Hledáš další kouzla a tajemství. Víš, že ti toho nezůstává málo.

Znalosti jsou mrtvý prostor, pokud neexistují v souvislostech a ze zkušeností.

Je to dobrý, až řekneš, co chceš a co můžeš říct, rozplyne se to v imaginaci. Je to legální!

Řekli jsme všechno, zůstaly jen bubliny.

Že po tom, co řekneš, co všechno víš a co si o čem myslíš, ti zůstává kreativita a imaginace a možnost to všechno uklidit a smazat a začít dělat nové věci! Je dobrý občas všechno vyslovit, abys na to mohla konečně v klidu zapomenout.

Let's dance.

Bonusová kapitola – Unavená Un

Děcka!(jak se tak hezky brněnsky říká) Jestli ještě nemáte dost, je tu tahle bonusová kapitola, ideální před spaním! Spolehlivě vás na závěr utahá, abyste se mohli ponořit do postýlek.

Při hledání souvislostí jsem objevila v zápiscích z posledních dvou let časteji se objevují stížnost na to, že jsem uvanená. Mám dojem, že občas to používám jako výplň, když nemám co jiného říct, abych se předem z něčeho vymluvila, abych vůbec něco řekla, nemyslím že to vrhá dobré světlo na ostatní text, může to vytvářet negativní asociace a emoce. Proto jsem všechny stížnosti na únavu a na spánek nemilosrdně vyjmula z původního textu a umístila sem.

Přála bych si kolem sebe tým schopných lidí, kterým věřím - určitě někoho, kdo by byl ochotný se věnovat grantům a financím (to mě osobně dost nebaví a vyčerpává).

Poslouchám Prince, měla jsem pocit, že budu doma dřív, kurva, už su utahaná.

Láska... ty jo a co s tím. Už chci spát.

Stranger than fiction

Hraje Prince, jsem unavená, vypni komp a spat!

Mám dojem, že by se mělo ještě něco stát, ale jdu spát, jsem unavená.

Venku bylo hezky a příjemně, za chvíli zajdu zas a pak spát.

Nechci se mi nic řešit, jsem laxní, zralá na postel, debilně unavená a osamělá

Jsi unavená, jako každý večer, děláš toho poměrně málo, ale jsi hodně unavená ...

Dokopírovalo se, mohu jít spát.

sem pěkně unavená, posedět v cizí kavárně mi dělá moc dobře. V tichu, klidu, pohodě. Jsem uvanená, malinko smutná, ale jinak vlastně dobře

Občas tě to nebaví, všechno to čekání a pozbývání touhy, otupělost, troška vzteku, únava, smutek

Nejradši bych si teď zalezla do gauče a spala, cítím s tou hudbou z Lynchových filmů potřebu

růžové plyše, vínové nebo něco tak... už jsem asi dost unavená

chvilku si něco počtu a pak budu pokračovat.

Změnil se tlak, je mi trochu špatně, možná i z únavy, z myšlení, z filmů. Trocha maďarské depky a člověk by radši spal.

Stále 21. Nemohu spát, jako už kolikátou noc.

Tím, že někoho tlačíš, aby splnil tvé sny a představy, ho obíráš o jeho vlastní osobnost a možnost dát ti co nečekáš... jsem už moc unavená dnes, je tak 5, ale tohle je nutné rozvést, promyslet, přežít; zachránit se... vymodelovat si cestu

Dnešní akce ve školě měla určitě nějaké přínosy a trochu cítíš, že ti s nikým není opravdu dobře, není ti dobře sama v sobě... a jsem unavená.

Jsem unavená a zničená a chce se mi spát a smát a plakat.

Uááá... su nějaká unavená, ježiš co to říkám pořád, to je moje mantra

Umře umři umřeme... Jsem tak unavená, že nevím, jestli jít spát nebo se jít osprchovat nebo jen vyčůrat.

Seznam použité literatury:

Jeřábková, Edith a Vítková, Lenka: Plán B. časopis Umělec, 2006, roč. 10, č.3, s. 16-22

Korecký, David (ed.): Médium kurátor Role kurátora v současném umění, Praha: Agite/VŠUP, 2006

Kris, Ernst a Kurz, Otto: Legenda o umělci, Praha: Arbor Vitae/Agite, 2009

Kurátor „in situ“ (anketa, připravil Petr Vaňous). A2:kulturní čtrnáctideník, 2007, č. 39

Mečl, Ivan Zkažený Rozhovor s Jimem Hollandsem, časopis Umělec, 2008, roč. 12, č. 1, s 6 - 13

Mečl, Ivan Mýtus světa umění, časopis Umělec, 2008, roč. 12, č. 1, s 20-25

Mráziková, Eva: Aktivizující formy zprostředkování současného umění z hlediska nezávislé výstavní instituce. In: Horáček, Radek, Zálešák, Jan (ed.) Aktuální otázky zprostředkování umění. Brno, 2007, s. 14-17

Thompson, Don: Jak prodat vycpaného žraloka za 12 milionů dolarů. Prapodivné zákony ekonomiky současného umění a aukčních domů, Zlín: Kniha Zlín, 2010

Anketa pro současné galeristy – (nejen) umělce A2:kulturní čtrnáctideník, 2010, č. 15

Internetové zdroje:

<http://actiongalleries.info>

<http://www.advojka.cz>

<http://www.youtube.com>

http://www.mpsv.cz/files/clanky/7193/socialni_kurator.pdf

<http://slovník-cizích-slov.abz.cz/web.php/hledat?>

[typ_hledani=prefix&typ_hledani=prefix&cizi_slovo=kur%20tor](http://slovník-cizích-slov.abz.cz/web.php/hledat?typ_hledani=prefix&typ_hledani=prefix&cizi_slovo=kur%20tor)

Přílohy:

Textová příloha číslo 1:

Text k výstavě In Optima Forma, které jsem se zúčastnila od studentů kurátorských studií na UJEP. Tento text jsem čerpala na facebooku (<http://www.facebook.com/notes/kur%C3%A1to%C5%99i-%C4%8Dty%C5%99i/in-optima-forma/107993519291741>), ale byl i součástí propagačních materiálů výstavy.

IN OPTIMA FORMA

od uživatele [Kurátoři Čtyři](#) dne 3. červen 2011 v 12:22

Výstava s názvem IN OPTIMA FORMA je projektem studentů oboru Kurátorská studia, realizovaného Fakultou umění a designu v Ústí nad Labem. Téma výstavy vychází z objektu samotné galerie, který je přizvanými umělci dle konkrétních dostupných dispozic modifikován. Prostor galerie se rozšiřuje o prvky, vycházející z něj samotného a zároveň i z jeho bezprostředního okolí, kterým je jednak industriální areál bývalé Severočeské armaturky, ale také sociální klima, utvářené obyvatelstvem města Ústí nad Labem. IN OPTIMA FORMA je snahou o hledání „ideální“ formy vyjádření. Život formy přitom nezachycují jen samostatná díla, ale především divákova pozornost vůči jejich funkčním vazbám na samotný výstavní celek. O jeho nových gramatických pravidlech se tak dovídáme díky míšení autorských řečí s řečí čerstvě konstituovaného prostoru. Ideální forma zde však není usilováním umělců o dokonalý tvar či jakýkoli jiný estetický horizont, je volným naznačováním rozmanitých perspektiv galerie.

Galerie se tak stává jakousi laboratoří pro výzkum forem, vynikajících s příbuzným vyzněním na pozadí celého výstavního prostoru v několika klíčových podobách. Soubor uměleckých děl tak nabízí možnosti náhledu na galerijní prostor podle subjektivních pohledů jednotlivých autorů. Někteří z přizvaných umělců soustředili svou pozornost na ZAPOMENUTÉ či SKRYTÉ STRUKTURY, jiní za pomoci hry světla a stínu navozují v divákovi prostorovou ILUZI, další umělci svými jemnými koncepty nabízí NOVÝ POHLED na galerijní realitu a v neposlední řadě zde spatříme i díla, která svým konceptem modulují skryté, vznikající či zanikající FORMY.

Výstavnímu prostoru vévodí především díla, jež by bylo možno označit jako ZAPOMENUTÉ STRUKTURY, stávající se součástí prostoru jako jeho formální stvrzující doplňky i parazitující aktivní narušitelé. Jejich koncept je založen na původní funkci budovy a vychází tematicky i materiálně z jejich prazákladů. Zvuková instalace **Soni Janoutové** „Ozvěny v čase“ (2011) má tvořit mezník před vchodem do galerijního prostoru jako ozvěna toho, co se zde odehrávalo v minulosti. Nostalgii v tomto smyslu navozují i instalace **Petra Urválka** („Aroma armatur“, „Náhrobky“, „Průvan“ 2011), jenž dal v prostoru vyniknout drobným neuchopitelným prvkům, pouhým okem téměř nezaznamenanatelným, vnitřně však spjatým s prostředím bývalé továrny. **Rudolf Samohejl** svým dílem „Zapomenuté struktury“ (2011) sleduje podobný záměr, jeho dílo však spočívá v osamostatnění kovu, který jakožto odložený, již nepoužívaný materiál konstruuje sám sebe v instalaci prostřednictvím zlatých řezů, úhlů a trojúhelníků.

Projekt **Jana Hruběše** („No impact“, 2011) proti tomu pracuje s moderním galerijním vybavením, přičemž nechává vyniknout samotné médium televize. Na podobném principu je založena i performance **Kateřiny Olivové**. Nostalgickou část výstavy potom uzavírá svým projektem „Nostalgia isn't what it used to be“ (2011) **Katarína Poliačiková**.

Oproti tomu monumentální vstup s názvem „Hladina“ (2011) od **Martina Daška** ve své podstatě vychází z materiálního základu prostoru, konkrétně z členitého stropu, jenž celému prostoru galerie jednoznačně vévodí a svým způsobem vtahuje diváka do sebe. Instalace tak nabízí protipól této nepřehlédnutelné dominantě galerie, zároveň k ní ale svým zvyšujícím se horizontem záměrně směřuje. Podstatou díla je však přinutit diváka projít skrze tuto variovanou strukturu do prostoru galerie a znejistit jej nerovným terénem tak, aby byl nucen soustředit se jen na svou chůzi. Autor přirovnává tento pocit k procházce po strmé lesní pěšině, kde je člověk nucen sledovat každý svůj krok. Interaktivní je v tomto smyslu i dílo **Karla Kunce** „Bez názvu“ (2010), jehož kovová konstrukce je záměrně umístěna tak, aby návštěvník musel „projít skrz“.

Umělcům vlastní (více či méně) zřetelná míra ztotožnění se s daným prostorem dovoluje libovolně přetvářet a individuálním způsobem „vyprávět“ vztahy na povrchu i uvnitř galerie. Tak vzniká i skupina děl, jejichž společným jmenovatelem je **ILUZE**. Ať se jedná o fotografii, rozšiřující svou hloubkou prostor galerie od **Aleksandry Vajd a Hynka Alta** „Door No. 3“ (2010), projekci **Viléma Nováka** „You are my sunshine“ (2011), nebo „Digitální gaučák“ (2010) od **Hynka Vacka**, je hlavním tématem všech čtyř autorů pátrání po podobách formy pomocí světla a fungují i jako prostorová cvičení. **Hynek Vacek** pomocí projekce téhož motivu, který se odehrává v reliéfní části obrazu, a nasnímáním na kameru za pomoci osvětlovací techniky vytváří ve stříhovém programu sekvence, se kterými pracuje intuitivním způsobem na podobných principech jako je tomu u malby, kde je předem stanovena koncepce toho, co chceme namalovat. Pak pozorujeme, co je třeba potlačit a co je třeba podpořit. Dílo, jež takto vzniká, není jen vizuální hříčkou digitální technologie s cílem uchvátit diváka efektem, naopak se jedná o spojení analogových řemeslných postupů a současných technologických možností.

REFLEXE je tématem další skupiny uměleckých děl, jejichž mottem je registrace a do jisté míry zrcadlení bezprostředního či vzdáleného okolí galerie. Hlavním záběrem díla **Václava Kopeckého** („Bez názvu“, 2011) se stává vnitřní prostor galerie, kdy se ho snaží pomocí mechanismu camera obscura zaznamenat díky fotocitlivé emulzi přímo na zeď. **Peter Fabo** („Bez názvu“, 2011) mapuje rovněž interiér galerie, ale formou, jež sám pracovně nazývá „krystal“. Z fotografického materiálu, který v galerii během příprav nashromáždil, vytváří objekt krystalického tvaru, který zpětně překládá do fotografické podoby. Obraz tak získává v podstatě dvouforemnou koncepci, kdy se galerie stává objektem v sobě samé.

Jinou formu reflexe ve své instalaci „Bez názvu“ (2011) použil **Jakub Berdych**. Autor uvažuje o instalaci jakožto přeneseném prvku z venkovského prostředí s tím rozdílem, že našim přirozeným prostředím je dnes prostor osvětlený zářivkami a nikoli plamen – oheň jakožto přírodní součást života- člověka. Světelná hranice jako taková odkazuje na kočovný život Romů – obyvatelstva nedalekých Předlic, přičemž se autor pozastavuje nad otázkou: Zastupují zde Romové poslední podobu přirozeného života?

NOVÉ MOŽNOSTI otevírá řada uměleckých projektů, jejichž téma vychází z nového pohledu na daný prostor. Minimalistická instalace „Mešita č. 4“ (2011) od **Noama Daroma** má svůj původ v zelených neonových světlech, jimiž jsou často označeny minarety na Blízkém východě. Fungují jako orientační bod a také jako připomínka modlitby. Skutečností, které se mohou, ale také nemusí přihodit za okny galerie, jsou zas konceptem **Jana Pfeiffera** s názvem „Předpoklady“ (2011), jež jednoduchou formou rozšiřuje galerijní prostor i na její nejbližší okolí. Podobným způsobem pracuje i **Markéta Kinterová** „Bez názvu“ (2011), jejíž projekt je realizován formou billboardu v centru města Ústí nad Labem. Nový, specifický pohled na galerijní prostor představuje také zvuková instalace „Kolíska (kolébka)“ (2011) od **Marka Galbavého**. V dřevěném korytu,

odkazujícímu na společenský konzum, se nachází svášená konstrukce, na níž je přehrávána stále dokola zvuková stopa továrního objektu. Autor tak sloučením různých prvků tovární budovy poukazuje na blahobytnost, postavený ovšem na stále se opakujícím pracovním procesu, zacyklenosti moderní společnosti.

Transformaci interiéru v podobě „Performance na Haiku“ (2011) si připravila **Jana Jungmannová**. Cílem projektu je vytvořit v galerii intimní prostor autorčina obývacího pokoje – místa, kde probíhají drobné performance. Tyto akce jsou cílené na její fenku Haiku a jejich základem je hledání hranic vztahu mezi nimi, vzájemného citu a možností, co je pro obě citově únosné a co už překračuje hranice. Tento vytvořený intimní prostor se má stát zázemím, v němž se bude cítit Haiku jistě a díky tomu bude schopna akce, která proběhne přímo v galerii. Záznamovým médiem těchto akcí jsou kresby, vystavené přímo v uměle vytvořeném „obývacím pokoji“.

Posledním článkem výstavy jsou instalace namířené přímo na zkoumání, tvoření či zánik samotné **FORMY**. Interaktivní instalace prostředí určeného k ohýbání časoprostoru s názvem „Warp What?“ (2011) od **Jana Maštery** vyzývá návštěvníka k vytvoření nové reality pro obyvatele dvojrozměrného světa, reprezentovaného čistými listy papíru. Metodou pokřivení jejich životního prostoru tak nechává vznikat nové reality, když jednoduchým pohybem rukou účastníka vznikne svět poznamenaný/ změněný nečekaným vstupem deus ex machina do původně ploché, dvojrozměrné reality.

Instalace „Co je venku, může být i uvnitř“ (2011) od **Michala Pustějovského** je do jisté míry inspirována vědeckou teorií black boxu. Tím chápeme zařízení, o kterém není známo, jak funguje. „Black box“ je také znám v galerijním světě jako tmavý prostor v opozici vůči prosvětlenému prostoru galerie, který se nazývá „white cube“. Autor v instalaci využívá stínu, vrženého na část galerijní kóje, do jehož tvaru vkládá informaci v podobě generované projekce. Skrz zeď tak vzniká určitá interpretace díla, vynořující se uvnitř black boxu. Tím dovoluje divákovi nahlédnout pod závoj, který dělí materiální svět od nemateriálního a dává mu možnost tyto dva stavy od sebe jednoduše oddělit. Mizející formu, kterou je výstava tematicky uzavřena, pak představuje instalace **Yumiko Ono** s pozitivním názvem „Šest budoucností“ (2011).

S výstavou IN OPTIMA FORMA souvisí i projekt studentky kurátorství Veroniky Zajačkové, která požádala jednotlivé autory o zaslání poznámek a skic prvotních návrhů, zde později realizovaných, které jakožto bezprostřední záznam myšlenky – idey uměleckého díla nashromáždila a v rámci svého rezidenčního pobytu v ISCP (International Studio & Curatorial Program) v New Yorku se je chystá v době od 12. do 16. 5. prezentovat na akci OPEN STUDIOS. Tato výstava bude kopírovat prostorový rozvrh a umístění děl v GEF a stane se tak jejím předobrazem. Součástí projektu bude konfrontace s videozáznamem z reálné výstavy probíhající v Galerii Emila Filly v Ústí nad Labem.

Textová příloha č. 2:

Bc. et BcA. Kateřina Olivová

DATUM NAROZENÍ

- 27.6.1984

TRVALÉ BYDLIŠTĚ

- Mezírka 9, Brno, 60200

TELEFON

- 725122559

E-MAIL

- tehotnejhroch@post.cz

VZDĚLÁNÍ

2008-2010 (neukončeno)

- magisterské studium na Filozofické fakultě MU
- obor Učitelství estetické výchovy pro střední školy

2006 - dosud

- Fakulta výtvarných umění VUT v Brně
- Ateliér tělový design
- vedoucí ateliéru doc.Mgr. Jana Preková, v současnosti Mgr.A. Lenka Klodová Ph.D.

2003-2006

- bakalářské studium na Filozofické fakultě MU
- obor Sdružená uměnovědná studia

1999-2003

- gymnázium Dr. Karla Polesného ve Znojmě

VÝSTAVY

- **14.12. 2011 Galerie Armaturka, Ústí nad Labem** kolektivní výstava „Škola: Houština“

- **16.11. -12.12. 2011 Galerie 115/55, FFMU, Arne Nováka 1, Brno** samostatná výstava „Návrat královny“
- **21.9.-20.10. 2011 Galerie Entrance, Karlín studios, Praha** „TRACTATUS PEDAGOGICUS“ Martin Zet a studenti ateliéru video FaVU VUT v Brně
- **8.9.-14.10. 2011 Galerie Emila Filly, Galerie Armaturka, Galerie Vitřínky, Ústí nad Labem** - „konečně spolu“ výstava mapující současnou nezávislou galerijní scénu v ČR
- **1.9. - 21.10. 2011 Galerii Kumšt Wesklepě, Chrudim** „Disko z rohu“ videoart
- **21.7. 2011 Meetfactory, Praha** "Floating Face of FaVU", kolektivní instalace a videoprojekce a akce na art party
- **16.7. 2011 Videokemp, Brno** videoinstalace "Rosarium rozličných rozkoší"
- **14.5. 2011 Dům umění, Brno** kolektivní projekční akce „Kino Voyer“ (společně s dalšími studentkami FaVU), Muzejní noc 2011
- **13.- 25.5. 2011 Divus, Bubenská 1, Praha** - kolektivní výstava ateliéru tělového designu „Stovka za hodinu“
- **5.- 28.5. 2011 Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem** - kolektivní výstavy „In optima forma“; videoinstalace + vernisážová performance „FaVU je garáž pro víly In optima forma“
- **2.5.- 5.5. 2011 Dočasná galerie, Ústí nad Labem** kolektivní výstava „Sestry v akci“ Galerie Umakart v rámci AFT festivalu současného umění
- **20.4. - 12.5. 2011 ND Reduta, Brno** kolektivní výstava Ne/lidské / Komunikace s Hermannem Nitschem (kurátorka: Olga Buciová)
- **27.1.2011–28.3.2011, DOX Centrum současného umění, Poupětova 1, Praha 7** - Sonda do současné české performance
- **5.10.2010 GaleriaEnter, Bratislava, Panenská 32** – performance a videoinstalace „s láskou řá“, v rámci festivalu BLAF
- **14.5. - 14.6. 2010 Důl Michal, Ostrava** kolektivní výstava „Dívčí sen 2009: testosteron“ (kurátorka: Barbora Lungová)
- **léto 2009 Dům umění v Opavě** kolektivní výstava ateliéru tělového designu – „Pinduca aneb naučíme vás lambádu za dvě hodiny“
- **15.5. – 20.6.2009 Klub Leitnerova, Leitnerova 2, Brno** samostatná výstava – „Just já“
- **16.10.-9.11.2008, Galerie Mázhaus, Pardubice** výstava „Třeskutý testosteron“ (kurátorka: Barbora Lungová)
- **květen 2008 Brno, Galerie Dolmen, Brno** kolektivní výstava „Dvojice“ s Denisou Belzovou a Lenkou Kosohorskou
- **17.3.2008 Jaselská 14, Brno** kolektivní jednodenní výstava „Chlup ve víně, hrušková lilie, já se du zeptat“
- **7.2.-2.3.2007 Moravský Krumlov, Galerie Knížecí dům** kolektivní výstava „Ženská práva jsou lidská práva aneb Kampak, panenka?“

AKCE

- **24.-27.11. 2011** účast na performančním festivalu **EPAF11 Centrum sztuki wspolczesnej, Zamek Ujazdowski, Warszawa** a **29.-2.12. 2011** festival Performance Platform **Galeria Labirynt, Lublin**
- **9.11. 2011** performance „!OSPAVA“ **Galerie Kaluž, Ostrava**
- **29.10. 2011** sebezprezentace na Sexy kool party na výstavě „Utopia on the Abyss“ **Veletržní palác, NG, Praha**
- **21.10. 2011** performance na dornisáži výstavy videoartu „Disko z rohu“ **Galerii Kumšt Wesklepě, Chrudim**
- **16.10. 2011** komentovaná prohlídka na výstavě „TRACTATUS PEDAGOGICUS“ **Galerie Entrance, Karlín studios, Praha** a auditivní performance a Panáčikem (Tomáš Moravanský)
- **4.10. 2011** **Galerie výtvarného umění, Ostrava** spoluúčast na akci na festivalu performance Malamut
- **8.9.10. 2011** **Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem** - akce na vernisáži „konečně spolu“ výstavy mapující současnou nezávislou galerijní scénu v ČR
- **27.8. 2011** **Leťák, Chrudim** „Disko z rohu“ projekční pásma videoartu, dále vystaveno v **Galerii Kumšt Wesklepě, Resslovo náměstí 135, Chrudim, do 21.10.2011**
- **6.8. 2011** festival **Beseda u Bigbítu, Tasov** guerrilová videoprojekce a performance
- **19.7. 2011** **Galeryje, Brno** performance
- **17.-21.6. 2011** **Galerie (A)void, Praha** performance na výstavní akci "Pečeme nonstop" doprovodný program v rámci Pražského Quadriennale
- **13.4. 2011** **Galerie Start, Bubenská 1, Praha** performance na dornisáži výstavy Art In-Box
- **7.3. 2011** **Dům umění, Brno** MDŽ na téma "Wellness aneb Právo na rozkoš" – akce „Užívej si jak si užívám“
- **1.2. 2011** **Galerie Slévárna, Vaňkovka, Brno** akce na vernisáži výstavy „5 deka tance“
- **7.11. 2010** **Uměleckoprůmyslovém muzeum MG, Brno** kolektivní akce, v rámci Mezipater, s Lenkou Klodovou a Karolínou Kohoutkovou
- **14.10. 2010** **Zelný trh, Brno** „Pneuparnas“ aktivistický happening s ATD
- **19.7.2010** **Galerie Umakart, Lidická 40, Brno** akce "Růže z Umakartu", v rámci performančního festivalu VYTVRZENÍ (kurátorka: Kateřina Olivová)
- **10.7.2010** **Avoid Gallery, Náplavka, Praha** účast na performančním dni výstavy New Side Out Side (kurátorka: Tereza Rullerová)
- **26.6.2010** **Queer parade, Brno**

- **10. - 12.6. 2010 Zbrojovka, Brno** Factory party, organizace performanční sekce plus několik akčních intervencí
- **13.5.2010 -3, Dům Pánů z Kunštátu, Dominikánská 9, Brno** prezentace akce LIMBO, v rámci pásma "I want to be pornstar!!"
- **12.5.2010 Galerie Umakart, Lidická 40, Brno** LIMBO, performance, s Croissant
- **10.3.2010 Moravská galerie, Místodržitelský palác, Brno** workshop v k výstavě Možnosti záznamu, společně s Karolínou Kohoutkovou
- **8.3.2010 Starý pivovar, Brno** diskopřednáška performance na dernisáži výstavy In flagranti
- **19.1. 2010 kavárny Trojka, Dům Pánů z Kunštátu, Dominikánská 9, Brno** performanční přednáška o Kontejnerech umění, v rámci cyklu Ženy v umění, s Janem Gerychem
- **10.12.2009 Kunštátská -3, Dům pánů z Kunštátu, Brno** SEKUNDA MATERIA - GEL VIGIL, performance Djka Vina MP na artovém večírku na téma feminismus; kolektivní audioinstalace: Monology - Variace na nevěsty
- **27.11.2009 Dům umění, Brno** Velvet Background - guerrilová kolektivní akce (autorka konceptu: Kateřina Olivová)
- **20.10.2009 Dům umění, Brno** PECHA KUCHA NIGHT VOL.1, prezentace s Kontejnery umění
- **27.9. 2009, Brno** účast na kolektivním výstavním projektu ve veřejném prostoru Walking Gallery (autorka konceptu: Denisa Belzová)
- **5.6.2009 Kontejnery umění, A, před Domem umění, Brno** kolektivní performance Dámského performančního spolku v rámci A - výstavy akčního umění
- **28.6.2008, Brno** akce v rámci Queer Parade
- **24.5.2008 Dům Pánů z Kunštátu, Brno** performance na Brněnské muzejní noci
- **8.5.2008, Frýdek Místek** vystoupení na amatérském divadelním festivalu Čerstvé na prkýnku
- **5.12.2007 Brno, Dům Pánů z Kunštátu** kolektivní celooateliérová videoprojekce v rámci Fíha večera
- **18.6.2007 Praha, PQ** performance ve veřejném prostoru
- **19.5.2007 Brno, Dům umění** performance "UMĚNEŇÍ" v rámci Muzejní noci 2007
- **12.5.2007 Frýdek Místek** kolektivní multimediální performance na amatérském divadelním festivalu Čerstvé na prkýnku

KURÁTORSKÁ PRAXE

- kolektivní výstava videoartu „Disko z rohu“ - projekce v Leťáku (letní kino) v Chrudimi, následně výstava 1.9.-21.10. v Chrudimi v galerii Kumšt Wesklepě
- 2.5.- 5.5. 2011 Dočasná galerie, Ústí nad Labem - kolektivní výstava „Sestry v akci“ Galerie Umakart v rámci AFT festivalu současného umění

- kurátorka Galerie Umakart , Lidická 40, Brno od začátku roku 2010 - vystavení umělci: Oldřich Bystřický, Andrej Shulha, Piča z hoven, Anita Somrová, Petr Bulava, Filin Krug, Tomáš Hodboď, Monika Svobodová, performanční festival VYTVRZENÍ: Umakartové jádro, František Pavůček, Karolína Kohoutková, Barbora Trnková a Tomáš Javůrek a další, prostor kurátoruji společně s Terezou Rullerovou
- kurátorká činnost ve výstavních prostorách Klubu Leitnerova, Brno – od roku 2007 do června 2011 (přes 30 výstav): Karolína Kohoutková, Barbora Trnková, Jan Sláma, Kateřina Horáčková, Jana Pospíšilová, Nikola Šefrová, Břetislav Malý, Eva Jaroňová, Jan Melena, Denisa Belzová, Lukáš Hvězda, Barbora Makyta Zezulová, Michal Janoška, Zdeněk Hašek, Tereza Chaloupková, Jan Sytař, Božena Smolejová a Alena Petruželová, Julie Kačerovská a Kateřina Valášková, Kateřina Olivová, Tomáš Hodboď, Lenka Klimešová
- kurátorka cyklu artových večírků Prima materia v kavárně Kunštátská -3, Dominikánská 9, Brno
  - TERCIUS MATERIA, MALTA hop, 17.3. 2010, téma industrial, městská krajina
  - SEKUNDA MATERIA, GEL VIGIL, 9.12. 2009, téma feminismus
  - PRIMA MATERIA, Čikle one night, 21.10.2009, téma strange-disco
- jedna z autorek a organizátorek výstavního projektu „Kontejnery umění“ v Brně, doprovodná akce přehlídky Sochy v ulicích Brno Art Open 2009, kurátorka A – výstavy současného mladého akčního umění; kurátorka a organizátorka pokračování projektu „Kontejnery umění“ v Praze v rámci festivalu Next Wave
- kurátorka performanční sekce Factory party, Zbrojovka, Brno, květen 2010
- kurátorka performančního festivalu VYTVRZENÍ, Galerie Umakart, Lidická 40, Brno, léto 2010

JAZYKY

- běžná znalost anglického jazyka a základní znalost německého jazyka

ZNALOSTI PC

- vyšší uživatelské

ZÁJMY

- performance, kurátorská praxe, video, fotografie, feminismus, teorie umění, estetika

20.12. 2011

AKCE 2010

KDY, KDE, CO, JAK – seznam akcí v rámci projektu sebekurátorství, s pracovním komentářem

ČERVEN

15.6. BAKALÁŘKA - teda vůbec nemám dojem že by se nějak zvlášt' povedla a pořád nemohu zapomenout, jak Vladimír řekl, že je to jedna z nejkompexnějších akcí, kterou kdy viděl odemě

18.6. žena v domácnosti – video jak si okousávám a lakuju nehty, natáčela jsem i dělníky, u toho prala pračky, trocha hysterie, akce pro kameru – myslím že ne moc dobré

26.6. Queer Parade, akce – „kostým“ – babiččino špinavé prádlo+splněný sen – ženy v domácnosti chtěla být vždycky baletkou...průvod hrdosti, kdy každý hraje tu roli kterou chce, přiznává se, je pyšný na to kým je a je tím rád; vytahování kostlivců ze skříně *no původně to byla akce, kterou jsem si přidala spíš abych něco měla, ale v reálu a ted' zpětně mi to enpřijde tak špatné – je to jakýsi akční kostým!feeling který si dáš na nějakou věc, která je svým způsobem speciální, někdo to možná neuzná, ale podle mě je to jistá jemnější forma performance*

ČERVENEC

10.7. akce na Náplavce v Praze, Terežčina výstava New Side Out Side, performanční den; žena v domácnosti si vždy přála být mořskou pannou, kombinace obvyklé věci na neobvyklém místě, něco civilního co trochu zavání – důchodcovské plavky, koupel ve Vltavě mezi parníky, něco radostného a na místě – na divném místě, všichni o tom koupání mluvili, ale nikdo to neudělal..pak jsem tam pochodovala v plavkách a schla; do řeky za mnou skočil i Ivan (ten co mě balil v Karlových Varech), kus jsem plavala sama, pak spolu, voda byla nádherně čistá a osvěžující – čekala jsem ovšem cokoliv – prvotní strach a hnus vystřídala úleva, osvěžení, pohoda, překrásný letní den v Praze:), u vstupu do vody plavali dvě mrtvé krysy, u břehu naplavený bordel, jinak nádhera

obě akce v rámci festivalu VYTVRZENÍ, který jsem i organizovala

16.7. akce s Deniskou Belzovou, já spíš figurantka; happening Ateliér, Galerie Umakart – já nahá v minibazénku, vedro, jídlo, kafe, dobroty...vytvořené prostředí, Deniska se o nás starala, četly jsme si, kreslilo se, přišli kluci, pak už se hlavně pilo a fotilo a kecalo o blbostech, intenzivní sexuální atmosféra, víc se možná styděli oni, s přibývajícím alkoholem drzejší – většina z nich vlastně původně přišla balit Denisku:)),
- denisa jen nastavila prostředí a nechala věci se dít – to je myslím rozumná volba, byla přítomná, ale moc do toho nezasahovala, pozorovala situaci, ze mě udělala hlavní aktérku a vedoucí, hodně lidí tohle taky považuje za mnou akci, trochu se bráním ale na druhou stranu to tak skoro je; vlastně docela odvážně a nesobecké od ní – nechat tolik prostoru pro druhou; i všechny muže, kteří ji v té době balili mi nechala:)předhodila mi je/mě jim a koukala co se stane, někteří nevydrželi a podlehli...prožitková hippie akce; myslím moc dobrá

19.7. akce v Umakartu, „Růže z Umakartu“ – ve výloze, asi 6 hodin, komunikace skrz výlohu – žena v domácnosti ve výloze, vybarvování pejsků, ovoce, kafe, hudba, přátelé, testy možností výlohy, komunikace skrz – balení policajtů, pohledy;
myslím že tahle akce se mi moc nepovedla – nevytěžila jsem dostatek z

SRPEN

29.8. vaření kávy – ty sama pro sebe, bez záznamu, jen s harykem a rozou, úžasná akce!!

30. a 31.8. focení s Karol – akce pro nás, pro foťák, pro Báru – zajímavé novinky

ZÁŘÍ

13.9. natáčení běhů ve znojmě – na poli, v lese; kecy v lese – králíček; fota na stohu – sama pro médium – kamera, foťák; sama pro sebe, původní nervózní pocit vystřídán poměrně zajímavým videem – novinky: co ten záznam – kamera vs. já; co ten koncept; co tohle téma - wow

19.9. Pálava, natáčení běhů; akce pro kameru a pro Milánka, v lese a na schodech poblíž jedné zříceniny – vedly odnikud nikam; milánek při natáčení zavíral oči, protože se styděl dívat, bylo to prý jako porno

ŘÍJEN

5.10. od 20 hodin, asi 20 min, GaleriaEnter, Bratislava, Panenská 32 – v rámci festivalu BLAF – „s láskou řá“ – asi 10 min skákání namísto, vaření kávy, odchod, asi 5 minut schovaná, pak jsem vylezla a všichni ti návštěvníci stáli venku v půlkruhu a čekali na mě:) (já myslela že pomalu odejdou, začnou se bavit...tohle mě opravdu překvapilo:); dodělala jsem si kávu a stoupla si mezi diváky ke zdi a poděkovala jsem jim; spokojená tak napůl, fyzicky jsem toho dokázala trochu málo, byla jsem špatně připravená a nějak jsem to necítila, nesedlo mi to, nebyla jsem v pořádku, trochu moc nervózní a nepřesvědčené, prázdné – nebo ne úplně, ale dost...součástí té akce byla i prezentace videa v zadní části galerie – všechny běhy ze znojemského pole (asi 8,5 min) po shlédnutí videa z akce jsem vlastně spokojená:))

13.10. DEKA CRASH kolektivní akční večer před Skleněnou Loukou, Brno, doprovodné akce k festivalu dekadentních filmů pořádaném studenty FF MU, organizace: Martina Zwyrtek; účast: ATD (Karol, Káťa, Martina, Jana Preková, já, video-Janka, Peťa, Pavla, Evička Jaroňová, Martina Pavelková), Deniska Belzová, Terka Rullerová má akce nakonec neproběhla, nešlo to, nepřišel koncept: speciální akce pro jednoho člověka, intenzivní, bolestná, prožitková, ne kurva ale Šeherezáda, ticho, pak přijde jeden jediný ten správný člověk (žádná konkrétní vize!, prostě bych poznala, kdyby přišel!) se kterým bych začala mluvit jinak, odvedla ho kamsi a nabídla mu příběh – příběh o muži kterého miluji, příběh u muže který miluje mě, příběh o muži kterého jsem milovala...povídání příběhů možná až do rána, poslouchání; emocionální kurva, akce pro jednoho člověka, zkoumání míry intenzity, intimity, dávání se, přijímání možno uskutečnit jindy..

14.10. happening na Zelném trhu, Brno, s ATD; Zachraňte Parnas happening proti výstavbě podzemních garáží; kolektivní stavba Pneuparnasu („model“ Parnasu ze 150 pneumatik), pobyt na této instalaci, pózování a rozhovor s televizí z vrcholku Pneuparnasu

22.10. mini akce, interakce ÚLUV, Národní třída, Praha

Já a živí a mrtví a já

spontánní akce s dílem Martina Zeta Živí a mrtví (jedna zeď nahoře MICHAL DAVID ČERNÝ naproti MICHAEL JACKSON POLLOCK)

světla, hvězdnost, vystavila jsem se v okně, začali si mě zespondu fotit, z ulice (a možná ne, vlastně

nevím:), nasvícená, v kožichu, pózovala jsem ve světlech, přišel pán, pozdravil, narušil, ale byla si vědom situace, řekl, že myslí, že jsem exponát. Odpověděla jsem: „To je jasný.“; zopakoval: „To je jasný“; konec – trvalo pár minut

LISTOPAD

7.11. kolektivní akce, po přednášce o gayporno, v rámci Mezipater, s Lenkou Klodovou a Karolínou Kohoutkovou, v Uměleckoprůmyslovém muzeu MG; podpatková zvířata – vysoké umění, jehly na všech čtyřech+schody; latexové kozačky na vysokých jehlách, kozačky na rukou, krajkový overal s krátkýma nohavicema, lezeš po čtveřech ze schodů do lidí; spíš figurantka jsem byla:)

13.11. další kolektivní akce, Výlet s Penny s Petrem Horákem (iniciátor akce), další účastníci: Káťa Horáčková, Honzík Sláma, Bára Chlastáková, Nina AM3, plus další 3 lidi gaučáci šli jsme z Vinohradského Penny na výlet, králičí masky, meče, umělé květiny, klauní nosy... autobusem do Křtin, pěšky na Výpustek na koncert Jirky Suchánka aspol.

30.11. taneční akce na vernisáži Miniatur – „Bály, plesy, merendy“ v Paláci šlechtičen, Moravské zemské muzeum; vystavené video s dělníkama na střeše a tanec na sloupku v „kostýmu“=můj normální oděv – rozdílné vnímání oblečení; víla - křidýlka

PROSINEC

22.12. Wellness art – golfové centrum Kaskáda, společně s Petrem Horákem, Honzou Slámou a Filinem Krugem; pózování u bazénu, spontánní rychlá uvolněná veselá ranní akce

28.12. akce pro video, panda tančí, se svítícím mečem v garáži, píseň Duel od Alphaville, objevení svítícího vejce; pohádkové vánoce, princezna s mečem, anime+vánoční výzdoba

2011

LEDEN

2.1. Panda Červená – akce pro foto a pro video, jeden z příběhů, oblečeků, momentů, životů, postojů pandy; panda je ohrožený druh

10.1. akce s Františkem – byla jsem spíš pomocnice, těžko říct zda to počítat

13.1. Panda koupanda – performanční fotosérie – panda ve vaně, nahá Kača, trocha hry a radosti

16.1. panda domácí – video performance, nevím přesně které kusy ale asi pandu o počítače, pandu jak jí marmeládu a tak

27.1. klauzury – panda – vyplé projektory, Ruller kolaboval, začátek výstavy, kdy vystavuju s lidmi co váží stejně jako já – Pavel Fajt, Petra Kučerová s dcerou, Jana Bednárová za výrazné podpory Marty Pavelkové, Vít Baloun

---

ÚNOR

1.2. válení, koulení se na vernisáži – pozvaná; trochu artisti – několik performance divnej cikrus; tvoje akce se myslím dost povedla, najednou jsem upadla a kutálela jsem se mezi lidma, srážela je, museli přezemě přeskokovat, utíkat, uhýbat, odháněla jsem je od občertvení, od umění, od přátel

25.2. natáčení everlasting love – nahý tanec

BŘEZEN

7.3. Užívej si jak si užívám – wellness uměním, wellness koukáním, aktivní účastnice všech požitků – šlo nějak poznat, že jde o umění? Že jde o performance? Pravděpodobně ne; tak možnost

20.3. akce pro video – přemýšlím jaká

DUBEN

13.4. Akce v Praze, bude to asi na té Vltavské – koulení 2

29.4. natáčení ofélie v lužánkách

KVĚTEN

2.5. vernisáž Sester v akci v Ústí nad Labem, tanec napřed s projekcí ve skrytu a pak venku – jedna z nejlepších akcí pro mě samotnou

4.5. akce ve Fillovce – poděs Kača zlobí, začalo to nevinně a dost nudně, namaskovaný mickey mouse (nebo spíš minnie) na balkóně – bublifuk – bubliny plus pískot píšťalky – komunikace s lidma dole, rozplakala ses z nadšení malé holčičky nad akcí, to tě nakoplo a zapojilo, dole byl jeden bublifuk taky, občas si ho někdo vzal a pouštěl si s tebou bubliny a pískali jste na sebe...pak jsi slezla a v rámci jejich hesla (názvu výstavy) In optima forma seš šla osprchovat do místní sprchy s kterou souviselo jedno dílo – po téhle zkušenosti jsi musela ve Fillovce dělat neextrémní oblečenou

---

akci (tzn. Jsi v kombiné celá od růžové barvy svých stékajících vlasů zapálila před vchodem do galerie popelnici a Koleček se opět málem posral:)

9.5. happening Ekorokoko s Dimitrym a Ondrou Horákem – kouzelná pobytová akce, kde jste natočili revival klipu od Depecháků – pobyt v instalaci, krása, slunce – pochopení Dimitryho rychlého zpracovávání situací – je dobrý se nastartovat a umět to

12.5. akce na natáčení znělky pro Famufest – vnímala jsem to docela jako akci – akce jsem zaplacená kurvička, nahatá herečka, ukážu vám co je punk a docela na to mrdám

24.5. natáčení v lese ve znojmě – asi ten posed, u jezírka s divočkama a možná i ty dvě videa u kravína – nevím jestli jsem tohle všechno točila v jeden den nebo ne

ČERVEN

7.6. poslední klauzury na FaVU – prezentace nahého tanečního videa, taky nahá, báječná akce myslím

---

21.6. akce Mušličky s Pospíšilkou a Karol + moje vlastní prezentace na Peču nonstop na Náplavce

---

27.6. akce pro video – nevím jaká

ČERVENEC

16.7. akce na Videokempu – víla- performanční pobyt blbnutí s mlhostrojem lidma nic závažného

19.7. akce pro Honzu Trnku a s ním – v hospodě, hodně pohybové a báječně uvolněné a neambiciozní, dobrej dárek, bavilo mě to

SRPEN

3.8. akce pro video – natáčení travestishow ve sklepě a doma; zpěvačka na playback

---

6.8. akce na tasově na festivalu – dvě věci – guerilla Vjing (ne tak úplně, přesvědčila jsem jen stage managera, aby to tam pustil, kapela to nevěděla; báječně to zapadlo, jakoby nic:); druhá akce atakující s mlhostrojem, u záchodů a všudemožně ve stanovém městečku, pak s martinou jsme se šuply na cestu k jedné stagi a obtěžovaly návštěvníky

---

mlhou – stejný pocit, když projdou na stage, všichni tam jdou se stejnou zkušeností

27.8. komentovaná projekce videí v Chrudimi – taky forma akce

ZÁŘÍ

7.9. performance na vernisáži v Ústí ve Fillovce – problematická kráva zapálila popelnici – napřed zblbne hromadu lidí kolem, aby pomáhali, tlačili popelnici, darovali dřevo, půjčili popelnici, pomohli udělat oheň; oheň plus mlhostroj – dým morkej a suchej, já v kombiné s tečícíma vlasama – ten oheň dobrej, pak mě ještě bavilo, jak jsem otravovala lidi ve frontě na pivo mlhou

---

21.9. akce na vernisáži v Praze – n o tak akce, tady je to skoro diskutabilní, bylo to blbý, ale blbě blbý bych řekla – trochu trapný, měla jsem hrát a místo toho sem tam jen stupidně postávala

---

26.9. televize u mě natáčí můj šatník, mé skříně, mou fascinaci

---

30.9. hraní zombie v klipu

ŘÍJEN

4.10. spoluúčast na akci performerů z APE na Malamutu v Ostravě – svou účast jsem vnímala jako akci, přestože Lenka Klodová ne

16.10. komentovaná prohlídka na výstavě s AVI a zpívání (vzdychání) s Panáčkem!

21.10. akce v chrudimi na dernisáži – dost komplexní – prostředí – igelit, světla z bakalářky, Lynch, hudba z jeho filmů (asi nebyla na začátku potřeba), sklep, mikrofon, nahá se vynoří z igelitu zavzdychá svou píseň a jde se skrýt; dobrá akce

29.10. prezentace ve Veletržáku – na Sexy kool párty, Utopia on the abyss – sebeprezentace

LISTOPAD

9.11. vernisáž v Ostravě v Galerii Kaluž – nahá v kaluži – pravé první ostravské spa, kurátoři co pečují, povedlo se s drobnými nervózními momenty

---

16.11. vernisáž na fildě – Královna v křesle, nechá si rozčesávat vlasy a poroučí a přikazuje a řídí, hodně volná akce

---

17.11. natáčení videa s Romanem – videoakce – roman je můj otec – terapie

25.11. první akce v Polsku – ve Warsawě – báječná!

29.11. druhá akce v Polsku – v Lublinu – taky báječná!

PROSINEC

26.11. sex na chatu – je dost pochybný to vnímat jako akci; mimochodem moc jsem toho v procinci neudělala, ale zase hodně aktivní listopad! Asi jsem si musela trochu vorazit

LEDEN

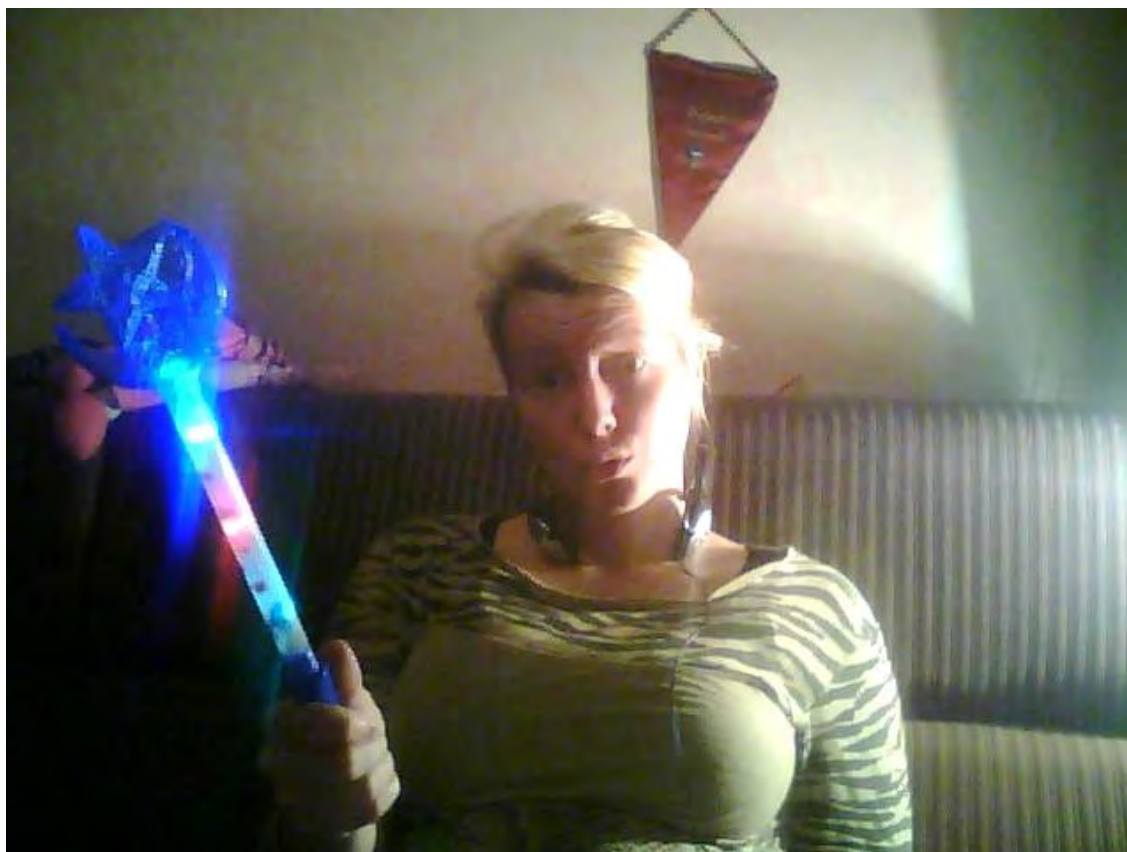
14.1. dnešní akce v rádiu – zábava jiného typu – vizualita pomocí slov, nic zásadního, ale příjemnej relax před diplomkou

---

---

58 AKCÍ – ČERVEN 2010 – LEDEN 2012 – 19 měsíců

Obrazová příloha:

Obr. č. 1

Obr. č. 2-4 prostory Klubu Leitnerova, moje výstava *Just já*

Obr. č. 5 – 6 Kontejnery umění před Domem umění v Brně

**Obr. č. 7 – 8 Kontejnery umění v Praze, na obr.č. 8 na kontejneru objekt Petra Bulavy
(holub a jeho hovno)**

Obr. č. 9 – 10 z Prima materia TERCIVS

MATERIA MALTA hop, nahoře instalace Filina Kruga, dole koncert L'ubozvučné Konvalinky

Obr. č. 11 – 13, Velvet Background, Dům umění, Brno, 17. 11. 2009

Obr. č. 14 – 17, Galerie Umakart, více níže

Obr. č. 14 – fotografie z vernisáže Filina Kruga *Uchil uchilu*

Obr. č. 15 – fotografie z instalace výstavy Oldřicha Bystřického

Obr. č. 16 - – fotografie z vernisáže Andreje Shulhy

Obr. č. 17 – kurátorský tým Galerie Umakart – já a Tereza Rullerová